

www.homeopatie.cz

číslo 4., ročník 1994

HOMEOPATIE

- Homeopatická společnost - volby 95, str. 3
D. Foubister: Odebírání anamnesy u dětí, str. 4
C. Coulterová: Lycopodium, str. 15
D. Elmore: Staphysagria, str. 22
P. Hrdličková: Lachesis, str. 28
M. Ilgner: Příběh o zodpovědnosti, vině a pádech z výše, str. 30
J. Čehovský: Zkušenost s repertorizačním programem, str. 32

Editorial

Vážení homeopaté,

tento časopis usiluje o podporu klasické homeopatie. Je zatím jediný s tímto cílem u nás a ještě dlouho asi bude. Proč? Jednoduše proto, že klasická homeopatie nepřináší žádné zvýšení obrátu farmaceutickým firmám, a proto ji žádný průmyslový podnik finančně nepodporuje. To znamená, že takový časopis musí být finančně soběstačný. Což je při nákladu cca 1000 výtisků opravdu dosti velký problém. Nakladatelství Alternativa vydává tento časopis jako naprosto neziskovou publikaci. Existence časopisu je plně závislá na vašem předplatném. Provedte laskavě předplatné přiloženou složenkou **včas**, pokud možno **bez odkladu**. Váš odklad předplatného může způsobit, že se nesejdou dostatečné prostředky k tomu, aby mohl být časopis dále vydáván. Jeho osud tedy leží ve vašich rukou. Děkuji a těším se, že se budeme stále setkávat na stránkách Homeopatie.

Mgr. Jiří Čehovský
redaktor

HOMEOPATIE č. 4

časopis pro klasickou homeopatii

Podzim 1994. Vychází 4x ročně.

Redakční rada: MUDr. Pavel Běleš, MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Oldřich Chumchal, MUDr. Galina Krejčová, MUDr. Josef Kreml, MUDr. Libor Novák, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Radek Růžička, MUDr. Luděk Ryba

Redaktor Mgr. Jiří Čehovský

Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, redakce: Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel.: (02)592301 I.205, tel./fax: (02)4025961

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku je od čísla 5, včetně poštovního, 35 Kč.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29. 9. 1993

© Alternativa, 1994

Homeopatická společnost - volby 1995

Výbor Homeopatické společnosti na své schůzi 28. 9. usoudil, že je v současném složení pro vážné rozpory mezi zastánci různých pojetí léčby neschopen rozhodovat, a tudíž je nefunkční. Odhlasoval, že budou vypsány nové volby na leden 95. Vzhledem k tomu, že má být změněno složení výboru (aby se mohl stát opět funkčním), uvádíme kandidátku lidí, kteří se nezalekli perspektivy práce ve výboru a zároveň se různými způsoby podílejí na zlepšování úrovně homeopatické léčby u nás.

Výbor homeopatické společnosti má nezastupitelnou roli při tvorbě legislativy, tvorbě profesních kritérií, při tvorbě systému vzdělávání a ve vztahu k ministerstvu, k mezinárodním organizacím a zejména k lékařské komoře. **Bude jistě záslužné, jestliže se vy, členové Homeopatické společnosti, voleb aktivně zúčastníte, a tím ovlivníte další osudy naší homeopatie.** O konkrétním způsobu provedení voleb budou členové společnosti informováni dopisem.

V této fázi vývoje homeopatie je důležité, aby ve výboru byli především lékaři, kteří homeopatii skutečně praktikují, a to převážně v její originální, nezměněné podobě. Jejich činnost bude reflektovat potřeby denní praxe.

Předkládáme tuto kandidátní listinu nového výboru:

MUDr. Lubomír Hadaš, roč. 59, odborný asistent LF Hradec Králové, promoce 84, pořádá přednášky o homeopatii na LF

MUDr. Pavel Dufek, roč. 54, internista a praktický lékař, aktivní v soukromé homeopatické praxi

MUDr. Hana Pokorná, roč. 59, ORL, promoce 84, praktikuje homeopatii v rámci soukromé praxe a pořádá měsíční semináře

MUDr. Ludmila Hlídková, roč. 52, internista, promoce 77, praktikuje homeopatii od r.90

MUDr. Zuzana Škodová, roč. 69, všeobecné lékařství, promoce 88, zabývá se homeopatií tři roky a organizuje semináře

Mgr. Jiří Čehovský, roč. 47, člen výboru od r. 90, vydává klasickou homeopatickou literaturu a organizoval školení LCCH a londýnské Homeopatické fakulty, články v tisku, semináře

MUDr. Pavel Běleš, roč. 42, onkolog, organizátor kroměřížských kurzů a člen výboru od r. 90

MUDr. Galina Krejčová, roč. 50, anesteziolog, promoce 74, praktikuje akupunkturu a homeopatii, člen výboru od r. 94

MUDr. Josef Kreml, praktický lékař, organizátor kroměřížských kurzů, soukromá homeopatická praxe, člen výboru od r. 91

MUDr. Radek Růžička, praktický lékař, čtyři roky praktikuje klasickou homeopatii a je členem výboru od r. 91

MUDr. Pavla Hrdličková, roč. 57, promoce 82, všeobecný lékař, praktikuje klasickou homeopatii v soukromé praxi

MUDr. Luděk Ryba, roč. 59, promoce 84, pediatr, předseda okresní komory, podílel se m. j. podstatným způsobem na tvorbě českého překladu Kentových děl

Odebírání anamnesy u dětí

Donald Foubister

Přeložili MUDr. Eva Kalvínská a MUDr. Libor Novák

Článek přeložen z časopisu „The Homoeopath Vol. 10 No.2 1990“

Jedním z důvodů, proč přetrvává nechuť zabývat se odebíráním anamnesy je ten, že Hahnemannova teorie chronických nemocí není v současnosti ani úplně přijata, ani zcela odmítnuta a že neexistuje žádná alternativní teorie, která by ji úplně nahradila. Každý zkušený homeopat poznává ve svých pacientech znaky Hahnemannovy Psory, Sykosa a Syfilisu, ale zpravidla ne tak přesně nebo důsledně, aby se staly základem jeho každodenní praxe. Všeobecně se souhlasí s tím, že cílem homeopatické léčby je pacienta vyléčit. Rozdíl mezi běžnou interní anamnesou a „homeopatickou“ anamnesou je ten, že první anamnesa slouží jako ukazatel k patologické diagnóze, zatímco druhá sahá daleko za ni a zahrnuje informace o pacientovi, které můžeme využít při výběru similima. Určení homeopatie nebo jiných forem léčby můžeme nejlépe odhadnout z patologické diagnózy, ale aplikace léčby záleží na pečlivém individuálním posouzení pacienta, což bychom mohli definovat jako „diagnosu pacienta“.

Zvláštnosti odebírání pediatrické anamnesy

Hlavní rozdíl mezi pořizováním pediatrické anamnesy a odebíráním anamnesy u starších věkových skupin je ten, že musíme na pacienta pohlížet na pozadí normy, která se nejen odlišuje od norem dospělých, ale navíc se od dětství až do puberty mění. Matka nebo někdo jiný, kdo dítě velmi důvěrně zná, je nejlepší osobou, která nám poskytuje anamnesu od časného dětství. Dítě se totiž na sebe až do puberty nedívá objektivně. Pořizujeme-li anamnesu od matky, máme samozřejmě výhodu, že je schopna poskytnout nám informace o rodinné anamnesě, těhotenství a porodu, důležitých údajích z časného dětství jako je bouřlivá reakce na očkování, zranění, těžký průběh akutních infekcí nebo emocionální poruchy. To neznamená, že bychom měli údaje od staršího dítěte opominout, ale v tak obvyklých věcech, jako jsou chutě a averze k jídlu, podá obvykle matka přesnější informace.

Údaje poskytnuté matkou

Měli bychom matce dovolit, aby nám mohla svými slovy vyprávět příběh tak, jako by vyprávěla vlastní anamnesu. Jenom tento způsob nám umožní rozmotat klubko informací, které by jinak mohly být ztraceny. Důraz, který matka klade na různé příznaky, vhodně umocňuje anamnesu vyšetřovaného. Neměli bychom příliš důrazně vymáhat úplně přesné příznaky.

Dr. Tylerová říkala, že čím déle žije, tím méně při odebírání homeopatické

anamnesy píše. Homeopatická materia medika je tak rozsáhlá a překrývá se tam tolik léků, že nejlepší cestou, jak správně předepsat, je vybrat určité, opravdu rozhodující příznaky, které jsou pro jednotlivce charakteristické. Jeden z léků, na který se získané příznaky hodí, je pravděpodobně vyřeší a pokryje i zbytek případu.

Klasifikace konstitučních léků

Je užitečné, abychom měli v paměti zhruba srovnané způsoby, jimiž v konstituční léčbě vybíráme léky. Myslím si, že jsou tři a překrývají se :

1. Léky, předepsané na základě podobnosti mezi psychosomatickým obrazem pacienta a obrazem léku, jako *Sepia* nebo *Sulphur*.
2. Léky, podávané za účelem antidotace některých nepříznivých vlivů v minulosti, zahrnující rodinnou anamnesu, období těhotenství, porod a významné poporodní události.
3. „Patologické“ atd. Tato skupina zahrnuje patologické léky, nosody vnitřních orgánů, sarkody, hormony a vitaminy. Při pořizování anamnesy se zajímáme hlavně o první dvě skupiny.

Generálie a partikulárie

Při pořizování anamnesy musíme nezbytně zcela jasně odlišit příznaky, které patří k pacientovi jako k celku, např. touha po zmrzlině nebo tendence k potivým nohám, od těch, které se vztahují k nemoci. Jestliže má dítě např. astma, musíme přesně odlišit skupinu příznaků, které se vztahují k akutnímu záchvatu od těch, které odrážejí psychosomatický obraz pacienta. Lék, který pokrývá akutní astmatický záchvat, jej může zastavit, ale pokud nebudeme léčit pacienta konstitučně, tendence k opakování záchvatů se nezmění.

Vyptávání matky

Matčiny údaje upřesňujeme otázkami v těch bodech, které ona sama zdůrazňuje. Pokud překračují obvyklý rámec, použijeme je k repertorizaci. Dále obraz doplňujeme systematickými otázkami a zde vzniká problém. Příliš mnoho otázek může vést k tomu, že je matka našimi otázkami otrávena, a příliš málo zase k tomu, že můžeme vynechat důležité symptomy. Obě varianty znamenají neúspěch. Ať už si osvojíme jakýkoliv plán otázek, může být úspěšný pouze na pozadí znalostí materie mediky.

Jestliže nezapomeneme při anamnesě na následující body - „Potrava“, „Prostředí“, „Mentální příznaky“ a „Řadová anamnesa“, budeme mít dostatek informací k předepsání léku.

Repertorizace

U prvních tří bodů musíme zdůraznit vyčnívající psychosomatické rysy pacienta. Dr. Leon Vannier zdůrazňuje, že nejcennější a zajisté nejužitečnější pro repertorizaci jsou ty příznaky, které nazývá „svěřené charakteristiky individua“. Jsou to takové příznaky, které nejsou ve zjevném vztahu k dědičným

vlivům či vlivům prostředí. Jako „svěřené charakteristiky“ můžeme brát např. touhu po soli u dítěte, jehož sourozenec ji nemá rád nebo citlivost k hudbě u dítěte v nemuzikální rodině. Přesto, že může být obtížné nebo nemožné prokázat, že při vzniku „svěřené charakteristiky“ nehrály roli ani dědičné, ani okolní vlivy, je to při výběru symptomu pro repertORIZACI cenné kritérium.

Ze čtyř symptomů vybíráme ty, které jsou jasné a určité, a porovnáváme je s těmi, které nacházíme u dětí stejné věkové kategorie.

Spíše než soubor jednotlivých detailů provádíme výběr hlavních příznaků, které pak vyhodnocujeme.

Strava

Musíme matce jasně vysvětlit, co pro nás znamenají informace o chutích a aversích dítěte k jídlu nebo pití. Je moudré projít seznam potravin rychle, aby matka mohla vybrat jednu nebo více potravin, které vyčnívají. V opačném případě ztrácíme čas snahou o přesnost u nedůležitých detailů.

Příznaky pak musíme posoudit ve vztahu k normě. Averse k sladkému je mnohem významnější než chuť na ně, pokud však touha po sladkém není významně vyšší než u ostatních dětí. Jen několik málo dětí touží po soli, a proto bychom chuť na ni měli brát v úvahu.

Chuť na tlusté maso je neobvyklá, a proto, pokud se objeví, velmi cenná. Většina dětí má ráda zmrzlinu a je to neobvyklé jen tehdy, když ji vyžadují stále.

Děti, které jsou krmeny z láhve, vyžadují obvykle svůj pokrm vlažný, ale některé odmítají láhev do té doby, než je studená. Jiné zase odmítne láhev v případě, že se jen trošku ochladí. Jestliže se tyto užitečné příznaky vyskytnou, jsou nám dobrým vodítkem ke konstitučnímu léku, který se v tomto věku stanovuje obtížně.

Stojí za to zmínit se o kůži ze slaniny. Děti, které po ní touží, obvykle potřebují *Calcarea phosphorica*, *Tuberculinum* nebo *Carcinosin*. U dětí, které stále pijí vodu, bychom měli jako první uvažovat o *Tuberculinu*.

Někdy je v dětství odpor k některým potravinám normální, např. cibuli má rádo jen málo dětí. Jindy je averse k nějakému jídlu podmíněna, např. jestliže otec odkrajuje tlusté maso, dítě ho může kopírovat.

Hliníkové nádoby

Ve své praxi doporučuji za určitých okolností jeho vyřazení. A to tehdy, když při odebrání anamnesy vystupují do popředí příznaky, odpovídající provingu *Alumina*. Jestliže nejsou přítomny, pokládám tři otázky, které na ně mohou upozornit. Děti, které jsou na hliník citlivé, mají obvykle dva nebo tři příznaky, kterých si matka snadno všimne: 1. Často si mnou oči. 2. Při stolici se namáhají. 3. Pomalu jedí.

Účinky na oční víčka jsou velmi známé, stejně tak slabost rektálních svalů a svalů jícnu. Někdy si starší děti uvědomují, jak bolus potravy prochází směrem dolů. *Alumina* většinou není konstitučním lékem, tím může být *Sepia*, *Lycopodium* nebo *Carcinosin* atd. a považuji za prospěšné podat *Alumina* 200

C deset až čtrnáct dní po konstitučním léku.

Příležitostně však *Alumina* konstitučním lékem je. Přišla ke mně jedenáctiletá dívka pro recidivující leukorrhoe, která byla vyšetřována a léčena nehomeopatickými metodami. Tři roky také trpěla bolestmi hlavy a od osmnácti měsíců střídavě zácpou a průjmem. Tato dívka měla triádu symptomů popsanych výše a navíc ještě další symptomy *Aluminy*. Změna hliníkového nádobí, včetně konvice na vodu, a předepsání *Alumina* 200 C vedla do měsíce k vymizení leukorrhoe, bolestí hlavy a podráždění vnitřností. Za šest měsíců se příznaky vrátily v mírnější formě a po podání *Aluminy* 200 C opět na několik měsíců vymizely - od té doby není sledována.

U alergických dětí je pravděpodobně vždy cenné přestat s expozicí hliníku. Někdy je pro uvědomělé rodiče jídlo ve škole velkým problémem. Když se objeví příznaky, používám jako antidotum *Aluminu* 30 C, 200 C a I M. Také *Vitamin E* 30 C nebo 200 C se v některých případech osvědčil jako dobré antidotum.

Prostředí

Zde se můžeme ptát na jakoukoliv příznivou či nepříznivou neobvyklou reakci na fyzikální vlivy. Horko, chlad, čerstvý vzduch, mořský vzduch, sluneční záření, větrné počasí a bouřky.

Jakékoliv významné příznaky, jako „Nesnáší horké počasí“, „Vždy zlepšen u moře“ nebo „Vždy chce být na čerstvém vzduchu“, mohou být považovány za konstituční symptomy.

Opravdu užitečným příznakem je zlepšení nebo zhoršení u moře. Znamená to, že se partikulárie díky své síle změnila v generálii. Pravděpodobně všechny léky, ovlivňované mořem, jsou ovlivněny oběma směry, ačkoliv mohou mít větší sklon k jedné reakci, buď k zhoršení, nebo ke zlepšení. *Natrum muriaticum* je mořem téměř stejně zhoršeno i zlepšeno. *Medorrhinum* je skoro vždy u moře zlepšeno, jen výjimečně zhoršeno. *Tuberculinum* je téměř vždy zhoršeno, ale výjimečně zlepšeno. *Carcinosin* reaguje také oběma způsoby; je zlepšen u východního pobřeží a zhoršen u jižního nebo naopak. U zimomřivých pacientů stojí za to zjistit, zda je pacient studený na celém těle nebo jen na určitých částech, jako jsou ruce a nohy, což signalizuje sykotický lék. Reakcí na bouřku může být zhoršení, strach nebo radost. Potěšení z bouřky je užitečným potvrzujícím symptomem *Sepie* nebo *Carcinosinu*. Strach musíme vyhodnocovat vzhledem k rodinnému pozadí a tendenci dětí kopírovat ostatní.

Pokud jde o vlivy prostředí, je výhodné vzít v úvahu události dvaceti čtyř hodin, zvláště modalitu času a spánku. Jestliže dítě zlobí před spaním, není to neobvyklé, ale jestliže se zhoršuje vždy v deset hodin dopoledne (*Natrum muriaticum*), mezi čtvrtou a osmou hodinou odpolední (zpravidla *Lycopodium*) nebo mezi třetí a pátou hodinou ráno (*Kali carbonicum* apod.) a nemá k tomu zjevný důvod, pak to stojí za pozornost.

V některých případech můžeme pozorovat noční zhoršení i tehdy, když byl předepsán zjevně správný lék. V takovém případě je většinou vždy indikováno

Lueticum. Někdy se vyskytuje zhoršení po spánku, což není samozřejmě totéž, jako zhoršení v noci. Např. astma se často horší v noci, ale jen zřídka kdy získáme údaje o „začátku záchvatu po probuzení“. V takovém případě je často indikována *Lachesis*.

Neměli bychom opominout údaje o spánku.

1. Jestliže je přítomna nespavost, může být užitečným potvrzujícím symptomem její typ - např. „být dlouho vzhůru“.

2. Modalita spánku, včetně příčiny ztráty spánku.

3. Vzhled během spánku:

a) Poloha při spánku. Pozice na kolenou a loktech je běžná do devíti měsíců nebo jednoho roku věku. Poté ji pozorujeme méně často, proto se hodnota tohoto příznaku později zvyšuje. Léky, které mají tento příznak: *Medorrhinum*, *Phosphorus*, *Calcarea phosphorica*, *Tuberculinum*, *Sepia*, *Lycopodium* a *Carcinosin*.

b) Pocení a jeho rozložení. Zpocená hlava v noci je někdy užitečným potvrzujícím příznakem pro *Calcarea phosphorica*.

c) Zda je dítě neklidné nebo odkopává pokrývku.

U starších dětí nám sny příliš nepomohou. Velmi zřídka bývají noční můry. Dítě se probouzí hrůzou, poděšeno něčím v rohu pokoje, ale poté, co ho uklidníme, usíná. Ráno vstane, aniž by si na tuto epizodu pamatovalo. Tento stav vyléčil *Phosphor* a *Carcinosin*. Sny o padání jsou běžné. Pokud mají mít při repertorizaci větší význam, musí se často opakovat.

Mentální příznaky

V případě, když se matka domnívá, že doktor považuje její dítě za mentálně abnormální, je pravděpodobně lepší nechat si mentální příznaky nakonec. I když ostatní symptomy mají svou rovnocennou hodnotu, mentální příznaky jsou nejdůležitější. Obvykle začínám s „náklonností“ a ptám se, zda ji dítě vyžaduje více, než normálně, nebo zda ji odmítá („útěcha zhoršuje“). Normální dítě projevy náklonnosti potřebuje, ale jestliže po nich touží, pak se to liší od normy, nezávisle na tom, zda pro to máme či nemáme psychologické vysvětlení. Dítě, které není nikdy unavené vyžadováním náklonnosti, často potřebuje *Pulsatilla*, *Phosphor*, sloučeninu fosforu nebo *Carcinosin*. Je to důležitý potvrzující příznak. *Pulsatilla* a *Phosphor* se liší tím, že *Phosphor* na náklonnost odpovídá a dává jí též, zatímco *Pulsatilla* ji jen přijímá.

Dalším příznakem, na který se ptáme, jsou sympatie k druhým. Mohou se objevit již v raném dětství. Mnoha dětí se dotýká, pokud si myslí, že někdo trpí, a když je to soucit s někým mimo rodinu, jako např. rozčilení nad pláčem neznámého dítěte, je cenné vzít to jako příznak. Do rubriky, která zahrnuje sympatii k druhým, můžeme přidat *Graphites*, *Sepii* a *Carcinosin*.

Citlivost k hudbě

Otázka zní, zda má dítě neobvyklé citění pro hudbu. Některé děti mají již v raném věku vyvinutý cit pro hudbu, což bychom neměli zaměňovat s přirozenou náklonností průměrného dítěte k hudbě. U dítěte je normální, že má

rádo hudbu, pokud není přecitlivělé na hluk a rádio nehraje příliš hlasitě. Většina dětí má smysl pro rytmus a tančí, když poslouchá vhodné tóny, ale to není synonymum pro cit k hudbě. Děti s Downovým syndromem a ostatní mentálně handicapované děti obvykle po hudbě dychtí, avšak u takovýchto pacientů to nemůžeme vzít jako individuální příznak. Velmi silný cit pro rytmus je užitečný potvrzující příznak *Sepie* a *Carcinosinu*.

Tvrdohlavost

Průměrné dítě se začíná postupně samo prosazovat, ale v některých případech je až extrémně tvrdohlavé. Je to něco jiného, než průměrné prosazování se, je to cenný symptom. Lék, na který bychom měli u takovýchto dětí pomyslet, je *Tuberculinum bovinum* 30 C nebo i vyšší. Téměř bychom mohli říci, že čím je dítě tvrdohlavější, tím je *Tuberculinum bovinum* více indikováno. V jednom případě muselo být šestileté hlasitě protestující dítě vtaženo do vyšetřovací místnosti. Bylo nemožné ho vyšetřit, ale z anamnesy bylo zřejmé, že trpí chronickou infekcí horních cest dýchacích se zvětšenými krčními uzlinami, což je další silná indikace pro *Tuberculinum bovinum*, které jsem podal v potenci 30 C. Při další kontrole za měsíc již s vyšetřením nebyly žádné problémy a krční uzliny se podstatně zmenšily. Jestliže není indikováno *Tuberculinum bovinum*, přichází v úvahu mnoho dalších léků, ale když jej eliminujeme jako první, ušetříme si dost času.

Vybíravost, náročnost

Většina dětí je nepořádná, některé nevydrží ani chvíli čisté. V tomto extrémním případě může být konstitučním lékem *Sulphur* nebo *Psorinum*. Naopak, jestliže je dítě extrémně pořádné, samo pokládá hračky do úhledných řad, je to užitečný příznak a konstituční lék bychom měli hledat mezi následujícími: *Arsenicum*, *Anacardium*, *Nux vomica*, *Graphites* nebo *Carcinosin*. Příležitostně může být indikován i *Phosphor*, *Sepia* nebo *Platina*.

Hodnota pečlivého odebrání homeopatických symptomů je ilustrována na následujícím případě. Čtyřletý chlapec plácal svého mladšího bratra a všichni to připisovali žárlivosti. Na základě dalších příznaků dostal *Lachesis*, ale bez efektu. Při pečlivějším rozboru vyšlo najevo, že starší bratr byl náročný a plácal svého mladšího bratra přes ruce jen tehdy, když byly špinavé. Dostal jeden z „náročných“ léků s vynikajícím výsledkem.

Strachy

Velmi malé děti mají tendenci bát se zvuků více, než čehokoliv jiného a mimina sebou při náhlém zvuku okamžitě trhnou. Jestliže máme tento příznak přijmout, musí být zdůrazněno, že „dítě téměř vyskočí ze své kůže“. Strach ze tmy je v dětství běžný. Čím je dítě starší, tím je příznak cennější, zvláště srovnáme-li dítě se sourozencem. Jestliže máme jakoukoliv pochybnost o hodnotě „homeopatického“ symptomu, k repertorizaci ho nepoužijeme. Repertorizace symptomů, o jejichž hodnotě pochybujeme, je pravděpodobně

jednou z nejběžnějších chyb u homeopatů, kteří nemají zkušenosti s odebráním anamnesy. Strach z pohybu dolů se může u mimin projevit pláčem, když je dáváme do postýlky a u starších dětí z reakce při jízdě výtahem směrem dolů. Také může být přítomen strach ze zvířat, cizích lidí nebo ostatních dětí. Případy dětí, které nemohou ve škole vydržet s ostatními dětmi, pokryje *Silica*, *Carinosin*, *Phosphorus* nebo jeho sloučeniny. Strach pak může většinou zmizet.

Žárlivost

Je u dětí běžný příznak, a proto jej musíme posuzovat ve vztahu k zázemí dítěte.

Citlivost k napomínání

Dr. Twentyman zdůraznil, že mentální charakteristikou skupiny sykotických léků je „stud“ a syfilitických léků „strach“. Již několik let používám „citlivost k napomínání“, což znamená, že dítě je velmi rozrušené, když je někdo hubuje, a to i tehdy, když jen velmi mírným způsobem. Je to potvrzující příznak pro *Medorrhinum*, *Natrum sulphuricum* nebo další léky ze sykotické skupiny. Ty mohou potvrdit praktickou hodnotu tohoto pozorování.

Cestování

Některé děti se cítí mnohem lépe, když cestují autem, autobusem nebo vlakem, kde zapomenou na všechny své obtíže, dokonce i na ekzém. Hlavním lékem je *Nitricum acidum* nebo jeden z dalších léků v krátké rubrice Kentova Repertoria „jízda v autě zlepšuje“. Pocit na zvracení při jízdě v autě stojí za pozornost. Tohoto příznaku můžeme využít při konstitučním předepisování. Při nevolnosti na cestě obvykle pomáhá *Cocculus 30 C*.

V oddíle Cestování pod Mysl najdeme touhu po cestování. Měli bychom si ale uvědomit, že téměř všechny děti, pokud jim není špatně, rády cestují. Tento symptom můžeme vzít v úvahu jako individuální pouze tehdy, když je touha po cestování skutečně výrazná.

Rodinná a osobní anamnesa

Při koncepci se spojí dva proudy hereditárních vlivů a od té doby začínají na děje v děloze působit vlivy prostředí. Z hlediska předpisu léku studujeme řadovou anamnesu, abychom odhalili, zda je na pozadí rodinné a osobní anamnesy něco neobvyklého.

Rodinná anamnesa

Tím, že se studovala rodinná anamnesa pacientů, zejména dětí, které se velmi zlepšily po *Carcinosinu*, zjistilo se, že jejich předkové měli častěji, než je průměr, rakovinu, tuberkulózu, diabetes nebo jejich kombinaci. Tento poznatek můžeme využít při předepisování léku. V případě jednoho dítěte, které trpělo opakovanými vysokými horečkami po tonsillektomii a adenotomii a všechna

vyšetření byla negativní, byla zjištěna v rodinné anamnése přítomnost diabetu z obou stran. To dalo podnět k návrhu na *Carcinosin* a ten byl potvrzen vzhledem dítěte a ještě dalšími příznaky. Takže již před rokem byl podán *Carcinosin* 30 C v jedné dávce a od té doby se neobjevil žádný horečnatý stav. Z praktického hlediska pro mne byla tato znalost *Carcinosinu* cennější než cokoliv jiného z rodinné anamnézy. Musíme se zajisté mnohem více učit.

Těhotenství

Není příliš časté, abychom získali pomoc z anamnézy těhotenství a porodu, ačkoliv mají tato období velký význam. Pozornost si zaslouží následující faktory:

Infekce: chřipka nebo jiné infekce mohou vyvolat potrat. Určitě zarděnky a pravděpodobně i další infekce mohou vést ke kongenitálním malformacím. Je rozumné předpokládat, že infekce matky může ovlivnit plod méně drasticky, ale přesto může zanechat své známky, stejně jako postnatální infekce, které jsou schopny zanechat následky na zdraví.

Trauma: fyzické trauma může ovlivnit plod přímo. Silné emoční trauma matky snad také.

Léky a rtg záření: matka může užívat železo nebo některé preparáty, které mohou být toxické - antibiotika, steroidy, hormony, profylaktickou imunizaci a příležitostně anestetika při operaci. Matka může být silná kuřačka nebo být závislá na alkoholu. V současnosti zatím existují pochybnosti, zda mají tyto údaje praktický význam, ale určitě bychom měli lékovou anamnézu odebrat. Zdá se, že u citlivých subjektů mohou léky, které působí depresi centrálního nervového systému, obvykle přivodit blokádu myšlení. Dnes jsou silně podezřelé rentgenové paprsky. Ani potencionované *RTG paprsky*, ani *Radium bromatum* neměly v mé praxi jakýkoliv efekt na zastavení nepříznivého vývoje leukemie. Ale u méně závažných stavů, pokud se stav onemocnění nelepší i přes pečlivé předepsání a v anamnéze je ozařování, může pomoci preparát *RTG paprsky* 30 C nebo 200 C.

Endokrinní poruchy: je dobře známo, že diabetes mellitus může ovlivnit plod a je pravděpodobné, že na něj mohou mít vliv i jiné endokrinní disfunkce, jako např. hyperparathyreosa.

Proto, když se vyptáváme na těhotenství, může být cenné zjistit informace o jakýchkoliv akutních onemocněních, braných lécích, návycích matky s ohledem na kouření a alkohol, expozici záření, fyzických traumatech, emocionálních stresech, operacích a anestetikách.

Porod

Novorozenci mohou být vystaveni účinkům léků, včetně anestetik, a fyzickým traumatům. Jestliže je přítomna anamnéza pomalého nebo překotného porodu, užití kleští nebo pomalého zotavování se po porodu nebo později, obtížné přijímání tuhé stravy, můžeme indikovat léky na zranění hlavy -

Natrum sulphuricum, *Natrum muriaticum* nebo *Cicuta virosa*. Účinky mozkové hypoxie jsou, bohužel, ireversibilní. Během porodu je matka často ve velmi citlivém stavu a není jasné, zda mohou podněty během porodu dítě ovlivňovat nebo ne.

Poporodní anamnesa

Zaznamenáváme všechna data, významná od narození. Mohou to být neobvyklé reakce na imunizaci, vážné infekce, zranění, včetně operací, úleky nebo jiné emoční vlivy, celkové nebo místní účinky léků a anestetik a nezáleží na tom, zda reakce bezprostředně předcházela onemocnění, či ne.

Jestliže je přítomna těžká reakce na očkování nebo se od té doby datuje porucha zdraví, zvláště když indikované léky patřičně neúčinkují, můžeme použít jako patologický lék *Thuja*. V případě, kdy má pacient velkou jizvu, je užitečné si to poznamenat jako potvrzující symptom. Špatná reakce na očkování má pravděpodobně u alergických jedinců menší hodnotu, než u ostatních.

Thuja nemá stejný vztah k různým očkováním. Někdy pomůže potence odpovídající vakciny, jindy kompletně selže. Je zde potřeba dalšího studia.

Jestliže máme v anamnesi vážnou reakci na některou z dětských nemocí, jako jsou spalničky nebo černý kašel, můžeme ji antidotovat vhodnou nosodou. Nosody *Morbillinum*, *Pertussin*, *Scarlatinum*, *Diphtherinum*, *Parotidinum* aj. mohou být dramaticky efektivní nebo naopak nemají žádný efekt. Existuje obecně přijatý princip homeopatického předpisování, že totiž lék, který byl indikován v době akutního onemocnění, ale nebyl podán, může být efektivní i o léta později při léčbě následků špatného zdravotního stavu. Nápadným příkladem toho je *Drosera*, patologický lék na černý kašel, který je v tomto ohledu pravděpodobně užitečnější, než *Pertussin*. Obvykle je nemožné nalézt indikaci pro lék, který by mohl být požadován v době akutního stavu.

Dr. Tylerová věřila, že se Hahnemannova Psora pravděpodobně skládala nejen z účinků jednotlivé specifické infekce, nýbrž reprezentovala následek jedné nebo více z některých akutních infekcí. Pokud je to pravda, pak si zřejmě tyto nemoci i jejich antidoty zaslouží více pozornosti, než jim je v běžné homeopatické praxi obvykle dáváno. Dr. Tylerová užívala jistě tyto nosody s velkým úspěchem, ale často to bylo u pacientů, které měla v péči již dříve. Mám dojem, že nejdříve mají být zkoušeny psychosomaticky volené léky. O lécích, jejichž výběr záleží na řadové anamnesi, bychom měli uvažovat teprve tehdy, když předchozí neukážou uspokojivé výsledky, s výjimkou toho, kdy nemáme pro určitý psychosomatický lék jasně určené indikace. V takových případech je cenné projít zpět celou anamnesu, rodinnou anamnesu, období těhotenství, porodu a také poporodní události a zvážit užití nosod. Přetrvávající důsledky obrny, kromě ireversibilních patologických změn, může zlepšit *Lathyrus sativa* I M nebo individuální lék. V případě vleklé infekční mononukleozy nebo v případě, kdy je o ní zmínka v rodinné anamnesi, uvážíme podání *Carcinosinu* 30C, 200 C nebo I M nebo všech tří potencií v následných po sobě jdoucích

dnech. Několik málo případů, kterým nepomohly běžné léky u dlouhotrvajícího černého kašle, také reagovalo na *Carcinosin*.

O *Carcinosinu* bychom měli uvažovat i v těch případech, kdy měly děti neobyčejně velký počet akutních infekcí.

B. coli mutabile 200 C je cenným lékem, kterým můžeme doléčit zbytkové stadium infekce močových cest v případě, kdy nejsou přítomny patologické překážky. Je možné, že by mohl být užitečný v léčbě chronické pyelonefritidy, což se v současné době nepovažuje za tak neobvyklé. Ještě předtím, než začneme na bezprostředně přetrvávající důsledky jakékoliv akutní infekce přemýšlet o nosodě, měli bychom vzít v úvahu takové léky, jako je *Sulphur*, *Psorinum*, *Carbo vegetabilis* aj.

Když se celkový zdravotní stav dítěte po akutní infekci zlepšil, pak obvykle později pomáhá *Thyroidinum* 200 C, a to dokonce i v dospělosti. Je to snad proto, že na thyroxin, uvolněný během horečky, nastala dobrá odpověď.

Když léčíme přetrvávající důsledky vážné infekce, měli bychom mít na mysli, že se současně mohou vyskytovat i jiné rušivé faktory. Např. dítě může mnohem více trpět žalem, strachem či pocitem nespravedlnosti, že je hospitalizováno a nebo má sadistickou chuť. Je možné, že některá naše selhání jsou způsobena právě nedostatkem informací v tomto směru.

Anamnesu strachu může antidotovat *Opium* CM. Někdy ji můžeme předpokládat např. u enuresy, která začala po hospitalizaci.

Causticum nebo *Opium* může pomoci popáleným dětem. O *Carcinosinu* je dobré uvažovat v případě prudkého děsu, protražovaného strachu nebo neštěstí.

Léky na zranění podáváme na základě anamnesy.

Také je cenné poptat se na léky a anestetika zvláště tehdy, když máme např. anamnesu obtížné resuscitace z otravy kysličníkem uhelnatým. Tehdy můžeme zkusit podat *Kysličník uhelnatý* 200 C.

Pozorování pacienta

Všichni zkušení homeopaté se naučí rozeznávat ve svých pacientech určité léky téměř na první pohled a docela často mohou výběr léku znatelně zúžit pomocí informací, získaných prostřednictvím svých smyslů. Např. obézní děti potřebují téměř vždy *Calcarea carbonica* nebo *Graphites*. Zvrátněné čelo v dětství, zvláště v raném dětství, je většinou pokryto jednou malou skupinou léků v Kentově Repertoriu. Můžeme uvést nespočetné příklady. To, co chci studentům zdůraznit, je nezanedbat tuto neocenitelnou část anamnesy. Zvláště někteří autoři nám pomáhají. *Obrazy léků* od dr. Margaret Tylerové jsou v tomto ohledu velmi cenné. Několik skvělých klinických léků nám daly dr. Elizabeth Wright Hubbardová a dr. Margery Blackieová. Nejlepším úvodem je pravděpodobně kniha dr. Borlanda *Dětské typy*.

Schema odbírání anamnesy u akutních onemocnění

Perfektní schema odběru anamnesy je třeba ještě vymyslet. Budeme-li však mít na mysli následující body, můžeme téměř vždy získat dost informací, na

jejichž základě předepíšeme lék, ať již s pomocí nebo bez pomoci repertoria.

Způsob začátku. Zahrnuje etiologické faktory jako chlad nebo děs a také stupeň, ve kterém se symptomy vyvinou.

Nyní je třeba diskutovat o „patologických lécích“ - lécích speciálně spojených s etiologickými faktory nebo patologickými stavy. Např. *Arnica* v případě chirurgického šoku nebo *Ignatia* u akutního žalu. Otázkou je, zda máme pohlížet na patologické léky jako na kategorii oddělenou od individuálních léků. Když vezmeme příklady zmíněné výše, je jistě mimo jakoukoliv pochybnost, že *Arnica* i *Ignatia* jsou vysoce efektivní, jestliže je podáme brzy po objevení se příznaku. Zajisté může být nutné s postupujícím časem některým pacientům podat další léky, které se individuálně liší. Např. když u pacienta přetrvávají dlouhou dobu pohmožděny, můžeme indikovat *Sulphuricum acidum*. U jiných pacientů však mohou být nutné jiné léky, aby pomohly k úplnému zhojení. Podobně u případů žalu můžeme později indikovat na individuálním podkladě *Natrum muriaticum*, *Phosphoricum acidum* aj. Může se stát, že patologické léky pokryjí velkou většinu bezprostředních reakcí na určité etiologické faktory, a proto stále zůstávají, striktně řečeno, individuální. Myslíme-li na to, zatímco je mimořádně užitečné mít na mysli i tyto patologické léky, je důležité být připraven na jakékoliv neobvyklé reakce.

Mentální příznaky. Tento nadpis zahrnuje jakékoliv známky mentálních příznaků, které se objevily od té doby, kdy nemoc začala. Příkladem může být podrážděnost, touha po náklonnosti, strach apod. společně s jinými nápadnými mentálními charakteristikami, jako je odpor k utěšování, který přešel až do akutního onemocnění. Do této kategorie patří i delirium, stejně tak jako sny, pokud jsou velmi živé nebo se opakují.

Fyzické generálie. Vzhled pacienta, včetně dekubitů, neklidu, vybíravosti, náročnosti, nečistoty, přítomnosti nebo nepřítomnosti pocení, a jestliže je, pak jeho rozložení, vzhled obličeje, kožní vyrážky apod.

Chuť k jídlu - hlavně s ohledem na žízeň. Nepřítomnost žízně při horečce je velmi cenný příznak (hlavně u *Pulsatilly* a *Gelsemia*). Přítomnost žízně je normální a uvažujeme o ní jen tehdy, jestliže je nadměrná nebo zvláštní. Mírná touha po studených nápojích je běžná a pro předpis léku nemá význam. Oproti tomu chuť na teplé nápoje je neobvyklá a měli bychom ji zaznamenat (hlavně *Lycopodium* nebo *Arsenicum album*). Touhu po častých doušcích tekutiny nacházíme hlavně u *Arsenicum album*.

Reakce na horko a chlad. Rozložení horka v těle.

Pachy - kůže, potu, dechu, moči, stolice, výtoků.

Modality. Modality, vztahující se k pacientovi, mají zpravidla větší váhu, než ty, které se vztahují k partikuláriím. Důležité jsou časové modality. Také je cenné zapamatovat si jakékoliv modality, vztahující se k přirozeným funkcím, jako je spánek nebo jídlo.

Partikulárie (jestliže jsou nápadné). Zatímco je při odebírání anamnesy určité schema nutné, nejlepší anamnesy téměř vždy získáme tím, že věnujeme pečlivou pozornost tomu, co říká matka, bystře pozorujeme a málo se

dotazujeme. To, co potřebujeme, není množství symptomů, ale obraz individuální reakce s přesným zaměřením a velmi malým množstvím definitivních symptomů, která se nám dostanou do popředí. Lék, který pokrývá několik významných rysů, pokryje zpravidla i zbytek případu. Když máme jen málo symptomů nebo dokonce žádné, lékem může být *Sulphur*.

LYCOPODIUM

Catherine Coulterová

(pokračování ukázky z knihy *Portraits of Homeopathic Remedies*)

Přeložil MUDr. Luděk Ryba

SCHOPNOST RŮSTU

Tak jako se dokáže přizpůsobit tvářnosti krajiny nezdolná plavuň, která prochází změnami prostředí na své neohrožené pouti, tak i životaschopnost LYCOPODIA („úžasná schopnost přežít“- Guttman) vyvěrá z jeho rázné, ale přizpůsobivé povahy, která mu umožňuje adaptovat se na měnící se doby a okolnosti, aniž by se vzdal svých vlastních záměrů.

Ve skutečnosti totiž určuje všechny nezbytné předpoklady pro politiku a diplomacii. Hlásí se instinktivně k principům politického realizmu, rád dává najevo svou sílu a i když se snaží vyjít se všemi v dobrém, chce být uznáván a ctěn jako vůdčí typ („mluví s nádechem příkazu“ - Hering). Kent uvádí pod „láska k moci“ pouze LYCOPODIUM, měly by sem však patřit také ARSENICUM, NUX VOMICA, LACHESIS a SULPHUR.

Tato tužba bývá někdy skryta pod jeho odměřenými a zdvořilými způsoby (železná ruka je dobře skryta v sametové rukavici), je však vždy přítomna. A co více, Lyc. instinktivně ví, jak dospět k vytouženému cíli pomocí kompromisu. Projevuje také uměřenost, diskrétnost a zdrženlivost (nerad odkrývá své karty), stejně jako střízlivou skepsi.

Ohebnost vlastní mentality mu umožňuje přizpůsobit se toku měnící se scény, aniž by poškodil svou vlastní sebedůvěru. Když je donucen změnit svůj názor, ospravedlňuje to se slovy: „Co jsem říkal včera, bylo včera. Dnešní den je jiný.“ Proto dokáže prchat jako štvaná zvěř jeden den a druhý den se přidat k lovcům, neboť nejsilněji projevuje věrnost své vlastní přizpůsobivosti. V tomto ohledu je svižný: když dojde ke změně okolností, není zmatený jako FOSFOR, rozpolcený jako LACHESIS či ztracený jako NATRUM MURIATICUM.

Talleyrand, francouzský diplomat a státník, vyvstává na mysli jako ztělesnění pružného LYCOPODIA. Biskup za Bourbonšské monarchie, velvyslanec za Girondinů, nejvyšší komoří za Napoleona a ministr zahraničí po

znovunastolení vlády Bourbonů - to lze těžko chápat jako doklad stálosti. Bylo třeba nevšední psychické pružnosti, nemluvě o diplomatických schopnostech a taktu, k tomu, aby si udržel vůdčí postavení ve čtyřech různých formách vlády francouzského státu, aniž by ztratil důvěru. Svě nepřekonatelné státnictví a sebeovládání, charakteristické pro LYC. však Talleyrand předvedl na Vídeňském kongresu po ukončení Napoleonských válek. Navzdory značnému odporu proti samotné jeho přítomnosti, dokázal se francouzský vyslanec veřít do přízně ostatních účastníků, kteří vedli boj o moc a přednostní práva a podařilo se mu je přesvědčit, že nedotčená a prosperující Francie znamená pro ně politický prospěch, čímž se mu podařilo provést svou zem kongresem bez ztráty území a prestiže. Na sklonku života, když byl kritizován pro zjevnou pružnost svých zásad, dušoval se Talleyrand, že nikdy žádnou vládu neopustil dříve, než to provedla ona sama, on sám že to pouze provedl o chvíli dříve než ostatní.

Přizpůsobivost LYCOPODIA zasahuje i do jeho stylu. Je si plně vědom dojmu, který vyvolává a je schopen volit jednání a projev podle příležitosti. Vnímá citlivě důležitost dobrého zevnějšku, pěstuje žoviálnost, společenský šarm a vybraný způsob nátlaku, který nevyvolává odpor. Ať je možné jej vinit z čehokoli, jen málokdo mu může mít za zlé jeho styl a projev.

LYCOPODIUM stoupá v mnoha profesích na vrchol, dosahuje sociální a intelektuální výlučnosti. Upřímné potěšení mu působí možnost tvořit politiku a pracovat v prvních řadách odpovědnosti a autority. Následkem toho se tyto jedinci stávají přednostně hlavami správních úřadů, škol, univerzit a jiných politických a sociálních institucí. To není nic překvapujícího. Vzbuzují důvěru a dojem spolehlivosti: jsou zjevně kompetentní, mají sílu osobnosti, společenskou obratnost, způsobilost a přizpůsobivost, které jsou v prestižním postavení nezbytné. Jejich chování je tak přitažlivé, že okolí chápe plně jejich přínos. Lidstvo jako celek nemá námitek proti tomu, aby je vedlo LYCOPODIUM.

Tento typ nejenže vzbuzuje dobrý dojem, ale dokáže si jej uchovat, je-li třeba, i tváří v tvář nepřízni osudu. Dobrým příkladem je Robert E. Lee, který odcházel triumfálně a s respektem dokonce i z prohry. Dějiny mu nemohly přisoudit více cti, ani kdyby Občanskou válku vyhrál, namísto aby z ní odešel poražen. To nebyl pouze důsledek jeho nepochybných kvalit generála a charismatického vůdce, ale také jeho důstojného přijetí porážky. S pravou vlasteneckou důstojností se neohlížel zpět v hněvu a rozladění, na rozdíl od mnohých přátel z řad Konfederace v sobě nenesl obraz idealizace minulosti, ale oduševněle a svědomitě se snažil přizpůsobit změněným okolnostem. Jeho umírnující vliv a diplomatická zručnost pomohly Jihu splynout se Severem a postavit se opět na nohy (je ironií, že v skandálu a nemilosti skončil život vítězného Granta). Dostalo se mu respektu ode všech a své dny dožil v atmosféře vděku.

LYCOPODIUM je přizpůsobivé v tom smyslu, že dokáže úspěšně přistupovat a odpovídat na výzvy života - má určitou nezničitelnost plavuně,

kteřá mu umožňuje vést si úspěšně i v nepřátelských podmínkách. Zkušenosti a události, které by jiné zničily, jej nezničí. Tato schopnost přežít v podmínkách, kde jiné selhali, se projevuje u pacientů s traumatizujícím dětstvím, kteří se stali sirotky, měli rodiče násilníky či alkoholiky, stali se obětí ošklivých rozvodů nebo prožili válku. Zatímco jiné typy si nesou poznamenání na celý život, na LYCOPODIU nezanechávají tyto rané zážitky žádné trvalé jizvy. Někdy vycházejí dokonce posílení a vybaveni schopností snášet nároky žítí.

Ale životaschopnost jednoho je často dosažena a pěstována na úkor druhého. Přizpůsobivější vstupuje na území méně přizpůsobivého jedince a působí mu utrpení. LYC. může nenápadným způsobem utiskovat slabší osobnosti, které jsou mu blízké, především svého životního druha a děti. Je možné, že si podvědomě hledá druha slabšího než je sám, ať v otázce charakteru, nadání i zdraví. Vyhýbá se silnějšímu organizmu, který nemůže ovládat a volí jemnou, v pozadí se držící či churavou ženu, která je plně uspokojena vůdčí rolí svého muže a která je připravena hrát roli „manželky“ v jejich soužití. Dokáže vzbudit nejneuvěřitelnější projevy oddanosti u své družky: žena žije prakticky pouze jeho potřebami a oba partneři jsou spokojeni. Žena, která na dotaz, jak je možné, že její manželství vydrželo tak dlouho, odpověděla: „Je to tím, že jsme byli oba zamilováni 35 roků do stejného muže“, měla za manžela jistě LYCOPODIUM. Problémy však začnou tehdy, když žena odmítá hrát druhé housle a žádá přiznání jejich vlastních práv.

Těmito ženami jsou často přizpůsobivé a poddajné PULSATILLY, nebo ještě častěji starostlivé a trpící typy NATRUM MURIATICUM. Nesmíme však přehlédnout ani ty, které na svého nadměrně sebejistého manžela či na manželský stres reagují obrazem odvrácené strany LYCOPODIA: „...nejistotou, závislostí, smutkem se sklonem k pláči, nerozhodností, bázlivostí...“ (Hahnemann, Hering), nebo které se „...střídavě smějí a pláčí, smějí se vážným věcem...samovolně... během rozčilení“ (Kent) a které, ačkoli zdánlivě připomínají PULS. a N.MUR., ve skutečnosti potřebují stejný lék jako jejich manželé.

Ve všech oblastech se LYC. uchází o přízeň slabších a obklopuje se jimi. K lidem rovnocenných schopností bývá nadmíru kritický a někdy i nespravedlivý, zatímco slabší jedinci dávají vyniknout jeho velikosti a umožňují mu sehrát roli spasitele. Zbožňuje pocit člověka, který je velkorysý, chápací, odpouštějící a tolerantní vůči chybujícím či slabším. A také slabší jej neohrožují, nenapadají jeho nejistotu a nedokáží jej překvapit na slabém místě nebo přistihnout při chybě. Ať už vědomě či nevědomky si LYC. vždy chrání zdání síly a nepřemožitelnosti. Slabší jej méně vystavují výzvam k soupeření a nenarušují jeho image. Omezenost či nekompetentnost druhých mu dovolují zářit o to jasněji.

Na otázku, proč stále žádá shovívavost pro neschopné okolo sebe a nikdy ne pro schopné, pacient odpověděl: „Uvědomuji si, že s těmi prvními stejně nic nezmůžu a tak se nesnažím je změnit, ale ty druhé mohu zlepšit, proto je kritizuji.“ To odpovídalo zcela přesně jedné rovině problému, ale pomíjelo to

některé méně obdivuhodné motivy - jeho nechuť vstoupit do soutěže a potřeba zachovat si nadřazené postavení tváří v tvář druhým.

LYCOPODIUM také, navzdory mazanosti a značnému politickému bystrozraku, může být lehkověrné, nechá se ošálit zevnějškem a někdy prokazuje překvapivě špatný odhad lidí. Nechá se napálit někým, kdo se chlubí vlastní důležitostí, svými známostmi a schopnostmi a „slavné“ osobnosti na něj samy o sobě dělají silný dojem. Naopak někdy přehlédne ryzí kvality jedince skromného. Ale jeho špatný odhad mu může přinést i prospěch: osoba, která se již zdálky „třpytí“, nedosahuje sice kvalit, které v ní LYC. vidí, ale pro jeho vlastní potřeby může v danou chvíli udělat více než osoba, která je vskutku z ryzího zlata.

Útisk druhých okolo sebe má u tohoto typu ještě jednu polohu. Zcela podvědomě u druhých podporuje či dokonce vyvolává pocit méněcennosti. Jeho zjevná kompetentnost a vnější síla vyvolávají v blízkých lidech pravý opak. Logicky je těžké pohybovat se v blízkosti někoho, kdo je se sebou stále spokojen, stále má velení, je vždy vlídný a okouzující na veřejnosti, vždy jistý sám sebou a vždy má pravdu. Je nutné omluvit druhé za to, že konfrontování s takovou mírou životnosti sami boj vzdávají.

Z tohoto důvodu, ačkoli by se zdál jako vzor rodiče nebo manžela spolehlivý, odpovědný, vyrovnaný, výjimečně opilec nebo karbaník někdy vytváří nepostižitelný útlak, kterému lze jen obtížně čelit. LYCOPODIUM bývá často manželem chronicky churavějících žen. Často dříve schopná a sebejistá žena se po svatbě stává v domácnosti zoufalá a nerozhodná, neschopná vyměnit pojistku nebo vést záznam o výdajích v domácnosti. Dokonce i její péče o děti nebo nakupování v zelenině přestávají být výkonnými ve chvíli, kdy je nablízku manžel, který jí vysvětluje nebo předvádí, jak má správně postupovat. Vážnější je, že děti nedokáží naplnit své předpoklady a zůstávají nenápaditě a průměrné navzdory dobrému vzdělání a všem „výhodám“. Naopak negativistická SEPIA, nevyzpytatelný LACHESIS či neurotický NATRUM MURIATICUM vychovávají produktivní, zajímavé a šťastné děti, které nežijí pod útlakem podoby svých rodičů.

Jelikož většina těchto rozporů je podvědomá, zůstává skryta nejen průměrnému pozorovateli, ale většinu času i samotným účastníkům děje. LYCOPODIUM sám si samozřejmě není vědom svého vlivu a současně rodina pouze nejasně tuší, že ji cosi zbavuje iniciativy. Duševní útlak LYCOPODIA může působit neznatelně jako měkká poduška plavuně, a členové rodiny někdy ani nepojmou podezření, co je dusí. Romány Henryho Jamese, jehož elegantní prózy, nekonečně jemná mysl a hrdé vlohy naznačují silný podíl LYCOPODIA, často rozebírá způsob, kterým jedinec roste a vzkvétá díky vědomé či bezděčné oběti jiných.

Osoba, která se vědomě a otevřeně jeví jako pozorný kolega, výborný přítel, okouzující známý, může být doma nejtvrdějším diktátorem: nápadné pro charakteristiku LYC. je sklon ochraňovat outsidersy raději než své blízké. Má také hádavou stránku („snadno propadá rozčilení a vzteku“ -

Hahnemann „vyhledává hádky“ - Hering, a Allen uvádí 50 příkladů pro různé druhy „rozmrzelosti, podrážděnosti, vznětlivosti“), která je začasté namířena proti nejbližším a těm, kdo nemohou nebo nechtějí odporovat. Jeden pacient se zahanbením přiznal: „Jediná osoba na světě, ke které bývám zlý, je má žena“. A nemůže-li týrat svou ženu, týrá vlastní děti. Potřebuje jejich naprostou poslušnost a naprostý souhlas, aby posílil své sebevědomí a utišil vnitřní nejistotu. Neboť je politickým zvířetem, pojímá v politických měřítcích i rodinný život. Cítí-li se bezpečný, pokládá manželství a rodičovství za způsob vyrovnávání sil a za prostor pro trvalé delikátní diplomatické vyjednávání. Není-li však jeho autorita pevně ustavena, uchyluje se k nepřímější jemnému handrkování o pozice.

Pacient LYCOPODIUM, který byl léčen homeopaticky pro těžkou ledvinovou koliku s přítomností krve a písku v moči, budil dojem přitažlivého a dobře naladěného za každé situace. Později se však lékař dozvěděl, že doma je situace naprosto jiná. Byl vlídný a blahosklonný tak dlouho, dokud bylo po jeho a všichni jen mlčky poslouchali, ale odpor jej zbavoval smyslů, od rodiny vyžadoval, aby jeho názory přijímala zcela loajálně a bez otázek. Nesnesl jakýkoliv odpor ve věcech závažných i malicherných. Trval na tom, že bude rozhodovat, kdo z členů rodiny bude vykonávat jaké úkoly a kdy přesně, co bude nosit jeho žena na sobě a co bude k obědu. Jakákoliv činnost, která neproběhla přesně podle jeho instrukcí, se stávala příčinou výstupů a nechutností (NUX VOM). Během léčby, jak se vyčistil nálezev v moči, se však vztah pacienta k rodině začal měnit. Uchyloval se méně k politikaření a své chutě si vynucoval méně často. Manželka děkovala lékaři, že nyní může rodina okolo otce opět dýchat, zatímco předtím se doslova dusila. Tuto svou charakterovou vlastnost však pacient během pohovorů neprozradil a tyto charakterové rysy nevedly k indikaci léku. Je to pouze další ukázka toho, jak může konstituční lék kladně ovlivnit všechny úrovně bytí.

Ve spojitosti s tímto případem bychom měli zmínit také to, že LYC. je s to přisoudit morální rozměry dokonce i uměleckým, kulinářským a jiným chutím. Pokud nemá v lásce romány (což bývá časté), snaží se vyvolat v těch, kteří je mají rádi, pocit viny: „Proč už zase čteš tu nemravnou knihu?“, táže se, „když bys mohl dělat něco užitečného v domácnosti nebo číst alespoň něco užitečného, třeba noviny?“. Když si jeho žena ostříhá vlasy nebo se obleče podle svého, a nikoli podle jeho vkusu, označí ji za neženskou, vzpurnou a zbytečně radikální. Pokud má rád fazole a čočku (což je velmi časté a pojídá je s nesnesitelnou upjatostí), považuje ty, kteří je rádi nemají, za jedince postrádající základní přednosti.

Je samozřejmé, že často LYC. zahrnuje svou pozorností a šarmem také svou vlastní rodinu a ne pouze outsidersy. Povrch tohoto typu pak bývá sladěn s přítomnou realitou. Ale stejně je v jeho pozitivních kvalitách často přimísena stopa „rozkazovačnosti“ (Hering) a slabý náznak nadřazenosti.

Vlastnost vyvyšovat se odráží částečně hluboké, silné, konzervativní duševní sklony: „Nesnáší jakékoliv změny, má odpor k podnikání něčeho

nového, s nechutí se objevuje v nových úlohách“(Kent). Neochotně mění práci nebo byt, i když jde z horšího na lepší. Dává přednost životu tam, kde žil vždycky, navzdory změnám módy nosí to, co nosil vždycky, a dělá dál to, co dělal vždycky (je kontrastem k neklidnému TUBERCULINU, který stále hledá změnu). Tato vlastnost je důsledkem opatrnosti nikoliv třeba netečnosti, jak je tomu v případě CALCAREY. Je obezřetný v mnoha věcech. „Co když se věci vyvinou hůř, než se zprvu zdá?“ zvažuje. „Alespoň vím, co mohu čekat.“ Někteří dali tomuto typu nálepku „zbabělý“(Kent), nebo „ustrašený“(Hering), ale byť jsou tyto rysy také přítomny, pro LYC. je vhodnější přívlastek opatrný, konzervativní, obezřetný či ve střehu.

Dobře známý symptom „drobnosti jej rozčilují“(Boericke) přesně popisuje jeho bezdůvodnou vznětlivost při drobných odchylkách od rutiny. Při velkých převratech vykazuje LYC. pozoruhodnou vyrovnanost. S klidem přijímá kruté zvraty. V krizi je úžasný: klidný, spolehlivý, poskytuje oporu. Z míry jej zcela vyvedou drobné změny: „Hej, nehýbej tím stolem! Byl na správném místě. Kašlu na to, jestli u něj teď bude víc světla.“

Je jedním z mála typů, který bude rozčarován odstraněním starého přiborníku, plného děr a v rozpadu. SULPHUR bude na přiborníku lpět z důvodů ekonomických, ale motivy LYCOPODIA jsou jiné: přestože také nenávidí marnotratnost, je to vlastně jeho vrozený konzervatismus a ulpívavost, kterých se dotýká ztráta věci, na kterou byl zvyklý „Měl jsem ten starý přiborník rád. Věděl jsem, kde jsou díry, a vyhýbal jsem se jim. Já prostě nechci zrovna v tomhle okamžiku měnit kuchyňský nábytek. Proč (podrážděně se obrací na viníka) jsi jej vyhodila? A proč je každý vždycky proti mně?“

Toto se může zdát jako protimluv k dříve proklamované přizpůsobivosti a proměnlivosti LYCOPODIA, je to však součást jeho celku. Je skutečně adaptabilní na poli intelektu či abstrakce, jeho psyche se snadno přizpůsobí změně ideí a okolností světa v jeho šíři. Má však své vyšlapané cestičky a je tvrdošijně konzervativní ve všem, co se jej dotýká osobně (zvyky, strava, zdraví, rodina).

Co dále znepříjemňuje soužití s ním, přes všechny kvality, je jeho opatrný, často přemrštěně vyvinutý vztah k penězům. Věnuje se zbytečným obchodním činnostem („lakomý, hrabivý“ - Hering), i když jsou jeho výdělky dostatečné a jisté a čas od času (jako ARS. a SEP.) vykazuje rysy skrblictví. Po dlouhém výletě stráví hodiny v těžkopádné hromadné dopravě cestou z nádraží domů, kam dorazí zničený a otrávený, než by si vzal za pár pětetek taxi. I když prosperuje, odmítá utratit peníze za paní na hlídání, která by umožnila jeho manželce, aby měla trochu volna. SULPHUR a ARSENICUM dělají totéž, ale LYC. má sklon k tvrzení nebo se snaží budit dojem, že je to mateřská morální povinnost být po celou dobu s dítětem. Někdy málo jí, ne z nezbytnosti, ale protože je mu líto utrácet peníze za jídlo. Je proti nakupování čerstvého ovoce a zeleniny v zimních měsících a to samé zakazuje nakupovat manželce. Když žije sám, nebo si sám vaří, bude měsíce vegetovat na zrní nebo fazolích, které koupil ve velkém za velkoobchodní cenu. Bude je skladovat dlouhodobě ve

sklepe, kde buď zplesnivější, nebo se do nich dají červi. Pak pečlivě a bolestně bude zachraňovat co půjde. Hodiny stráví při nějaké jednoduché opravě (která by běžně trvala pár minut) se starou tupou pilou, jen aby nemusel koupit novou. Je to muž (zřídka žena), který je chytrý na drobné a hloupý na papírové. Hlavní rozdíl mezi penězomilovným LYC. a jeho protějšky ARS. a SULPH. je ten, že LYC. o penězích nehovoří s takovou vášní. Je také většinou méně zaměřen na získávání hmotných statků.

Zaměřili jsme se na muže LYC. (neboť jde konstitučně především o mužský lék), ale mnohé z toho, co bylo řečeno, lze aplikovat i na ženy. Ač plna účasti a kouzla k outsiderům, také dokáže být diktátorská, nebo mít nenápadný dusivý vliv na své okolí. I ona „nesnese nejmenší odpor a zničehonic je vzteky bez sebe“ (Hahnemann). Pro ověření diagnózy by se měl lékař podívat na rodinu pacienta. Jestliže členové rodiny vykazují známky útisku, nebo děti jaksi nedosahují velikosti svých rodičů, nebo je-li žena chronicky nemocná, zatímco muž je zdravý a silný, nebo když se manžel z nejasných důvodů jeví potlačený a nedochází naplnění, zatímco manželka je v naprosté pohodě, je třeba vzít v úvahu LYCOPODIUM. Lékem dokáže homeopat pomoci nejen dominantnímu členu domácnosti, ale nepřímo i ostatním.

Staphysagria

Durr Elmore, DC, ND, DHANP

Tento psychologický obraz a esence je napsaná na základě přednášek George Vithoulkase (1) a Rogera Morrisona, M.D.(2). Jsme všichni zavázáni G. Vithoulkasi za jeho hluboký vhled a Rogeru Morrisonovi a Billu Grayovi za zprostředkování a komentář.

Převzato z časopisu Similimum, USA. Přeložila MUDr. Ludmila Jiráčková

Psychologická esence

Staphysagria (píše se také *Staphisagria*) je lék, který potřebují mnozí lidé trpící **následkem potlačení emocí**. Jsou silně emocionálně založeni, ale **dají se snadno potlačit** - neumí vyjádřit emoce, které tak silně pociťují. Mají velice živé emoce, ale neumí je projevit. Zvláště těžké pro ně je zpracovat a vyjádřit pocit zloby. Jsou velmi citliví na hrubost, pokárání, odpor a konflikt - neumí unést takovou zkušenost. Reagují tak, že zlost drží uvnitř, nevyjadřují ji. Mohou být napadeni a nic neřeknou, ale uvnitř se cítí zpustošeni, ponížení a nesmírně rozrušeni. Tato neschopnost vyjadřovat tak silné emoce vytváří patologii *Staphysagria*.

Někteří nemusí mít schopnost rozpoznat svou zlost. Druzí mohli potlačovat svou zlobu, protože se obávali, co by se mohlo stát, kdyby jí někdy dali průchod. Neumí prosadit hranice svého ega a postarat se sami o sebe. Materia medica u léku *Staphysagria* zdůrazňuje zlobu, ale ta se objevuje jen v pozdější fázi patologie.

Mezi pacienty *Staphysagria* najdete milé, příjemné lidi. Můžete si je snadno splést s *Pulsatillou*, nebo se možná nebudete umět rozhodnout mezi lékem *Pulsatilla* a *Phosphorus*. Jsou sympatičtí, bez nějakých ostrých hran. Gibson popisuje „jednoho z nejkultivovanějších gentlemanů na světě: za každou cenu kontroluje své city, ale potichu si opatruje své křivdy, ať reálné nebo smyšlené.“(3)

Na počátku rozhovoru mohou říci velice málo. Jestliže je povzbudíte, otevřou se. Není pro ně neobvyklé, že se rozpláchnou během anamnézy (*Puls*, *Sep*, *Phos*, *Staph*). Jsou to velmi citliví lidé - citliví na hrubost a trápení. Opakovaný zármutek je v etiologii léku *Causticum* a *Staphysagria*, a tyto dva léky jsou komplementární. Projevuje se u nich **naivita a bezmocnost**. Nemají žádnou odolnost, neobstojí ve svých zkouškách. Pacienti *Staphysagria* mohou mít v povaze skromnost, která přechází do zbabělosti. O tomto léku je dobré uvažovat u velmi plachých lidí.

Často se stanou obětí lidí se silnější vůlí. Lidé kolem nich je mohou zastrážovat, utlačovat, nutit je k poslušnosti. Oni potlačí své názory a chovají se tak, jak to po nich chtějí ostatní. Pro své okolí se mohou stát „fackovacím panákem“. Typický pacient *Staphysagria* nemá dostatek síly na to, aby vzdoroval těmto vnějším útokům. Mohou mít také **silnou potřebu být akceptováni okolím, a to přispívá k jejich nedostatku odolnosti**.

Neumí se vypořádat s konfrontací, která jim může působit emocionální i fyzické napětí, a budou se jí snažit vyhnout. Neumějí snést kritiku. Jestliže během diskuse cítí, že musí něco říci, protože se už tak moc podrobili, dojde u nich po konfrontaci k velkému zhoršení. Mohou se cítit hrozně hodiny nebo i dny, a to jak emocionálně, tak i fyzicky.

V situaci, kdy by měli pociťovat zlost, může se u nich dostavit místo toho **poctí viny**. Mohou být ve vztahu, ve kterém jsou opakovaně zneužíváni, fyzicky i emocionálně. Často je **Staphysagria lékem, který se hodí pro zlomené ženy nebo pro ženy fyzicky, emocionálně nebo sexuálně zneužívané** v minulých nebo současných vztazích. Chybí jim síla, aby se postavily agresorovi nebo odešly ze vztahu. Je to stav **závislosti ony jsou oběti**.

Po podání léku může *Staphysagria* opustit takový destruktivní vztah. Najde sílu k tomu, aby sama sebe prosadila, sílu uniknout ze starých vzorců, ve kterých uvízla na mnoho let. Může to být zlomená žena, znovu a znovu zneužívaná, které celý čas chybí síla k tomu, aby opustila vztah. Dejte jí *Staphysagrii* a možná do měsíce klidně odejde. Pokud jsou zataženi do hádky nebo konfrontace, neumí odpovídat ztratí řeč. Když mají zlost, mohou se třást. Dalším velkým klíčovým znakem je zhoršení všech symptomů při zlosti. Jejich agresivní prvek je potlačen a oni onemocní. K potlačení vzteku u nich stačí

velmi málo. Neumí se vzbouřit je to typ bezmocnosti. Cítí se slabí, ale neumí nebo nechtějí sami sobě pomoci.

Bojí se své zlosti, proto ji musí popřít. Mají strach, že by ve vzteku mohli někoho zranit nebo zabít. Mohou pít alkohol a vybit si tak svůj vztek „vzteklá opilost“.

Teprve v konečných fázích vychází zlost na povrch. To je ta *Staphysagria*, o které se dočtete ve starých vydáních materií medik. Nakonec vybuchnou a mohou křičet a zuřit, jak vyrazí potlačovaná zlost. V této pozdní fázi mohou projevovat trvalý nekonečný proud zlosti, zvláště proti osobě, která dříve potlačovala jejich vztek. Mohou být velmi vznětliví, nedůtkliví, urážliví. Když se rozzlobí, mají tendenci házet věcmi nebo se mohou třást zlostí. Potlačené emoce mohou vyjít napovrch ve spánku jako **sny plné zloby nebo erotické sny**. Může se jim zdát, že se vztekají a házejí věcmi.

Pacienti *Staphysagria* mohou být umělecky, filozoficky a intelektuálně založení. Jsou to velice **uhlazení lidé**, nejsou hrubí. Dobrým symptomem pro potvrzení léku *Staphysagria* je **psaní poezie**.

Dalším charakteristickým příznakem je **samomluva**, pokud jsou sami. Mohou vést dlouhé hovory sami se sebou o své situaci. Čím větší je potlačení zloby, tím mají větší sklon k depresi. Jejich deprese většinou nesměřuje k sebevraždě, ale k rezignované těžkomyslnosti. Mohou ztratit zájem

o život nebo nemohou čelit životu. Jestliže máte celkem jemného pacienta, který je v depresi, uvažujte o *Staphysagria*.

Staphysagria je lék pro **nemoci ze smutku, ze zklamané lásky a rozbitých vztahů**. Pak rezignují, se sladkostí spíše než s hořkostí. Mohou mít anamnézu mnoha romantických smutků. (*Ignatia, Natrum muriaticum*).

Pacienti **Staphysagria** mají obvykle **vysoký sexuální dražv**. Jsou citliví, s živými, hlubokými city. Svě silné emoce si drží v sobě a sex je uvolnění této emocionální energie. Sexualita a agrese mohou být spojeny. Agresivní prvek jejich osobnosti je potlačován a je převeden do sexuální sféry. Silná sexuální energie léku *Staphysagria* se může projevovat abnormálním způsobem. Jsou natolik uzavření nebo plaší, že se nemohou snadno kontaktovat nebo navazovat vztahy.

Proto je *Staphysagria* lékem pro intenzivní **sexuální fantazie**, zvláště pro **masturbaci**. Mohou se setkat s osobou, která je přitahuje, ale nenavážou s ní kontakt. Místo toho si budou vytvářet romantické fantazie. V noci si v posteli budou představovat sex s touto osobou a masturbovat. Často v anamnéze najdete opakované masturbace mohou masturbovat každý večer, aby usnuli. **Silná sexualita je často důležitá v případech Staphysagria**. Je zmiňován výrazný sklon k fantaziím, masturbaci nebo si mohou libovat v lascivních myšlenkách, jak už jsem uvedl. Mohou mít sklon k sexuálním excesům, nymfománii nebo perverzím. Genitálie jsou velmi citlivé a ačkoli jsou snadno vzrušitelní, může tu být předčasná ejakulace u mužů nebo anorgasmie při koitu u žen. Někteří z pacientů, kteří potřebují lék *Staphysagria*, nemusí masturbovat kvůli svému náboženskému přesvědčení.

Ve vztahu pro ně mohou být zajímavější sexuální fantazie než sex (*Platina*). Masturbace u 8 - 9letých dětí může naznačovat *Staphysagrii*. (*Origanon* je lék pro masturbaci, ale ne s tolika fantaziemi).

V anamnéze můžete také najít **pasivní promiskuitu**. Nekladou žádný odpor neumí říci ne, dělají to, i když nechtějí. Mohou být v sadomasochistickém vztahu:, jsou **masochisté**. Nebo mohou být voyeuři, typ pasivní sexuální aktivity. Všechny tyto sexuální perverze znamenají, že *Staphysagria* je lékem pro **sykotické miasma**. Hlavní sykotické léky jsou *Pulsatilla*, *Staphysagria*, *Medorrhinum*, *Thuya* a *Natrium Sulphuricum*. Nakonec může být postižená paměť, zvláště po masturbaci nebo sexuálních excesech. Mohou zapomínat, co četli, a nemají žádný sklon k duševní práci. Může tu být také zhoršení z duševní práce.

Poznámky k předepisování

Lék *Staphysagria* budete obvykle předepisovat podle esence nebo jen zahlédnutí části esence. Není to lék s nadbytkem silných generálních symptomů.

Má afinitu k urogenitálnímu systému, nervovému systému, žlázám, kůži, zubům a kosterně-svalovému systému. Ačkoli tak není uveden, je to jeden z nejlepších léků na choreu, indikovaný hlavně tehdy, když se chorea zhorší z potlačením emocí. Tiky, křeče, epilepsie jakékoli neurologické příznaky vyvolané potlačením hněvem nebo smutkem prozrazují *Staphysagrii*.

Autismus nebo retardace u dětí **následkem nevyváženého potlačení** by vedly k léku *Staphysagria*. Vithoukas mě l případ, kdy dítě-levák bylo v první třídě nuceno psát pravou rukou. Po třech letech bylo intelektově opožděné. Když podal *Staphysagrii*, dítě rychle získalo zpátky své intelektové schopnosti, brzy vše dohnalo a stalo se výborným studentem.

V případech *Staphysagria* je často důležitá **sexualita**. Už jsem se zmínil o silné tendenci k fantaziím, k masturbaci nebo zálibě v **lascivních myšlenkách**.

Na *Staphysagrii* by se mělo myslet **při potížích následujících první pohlavní styk**. „Některé ženy trpí velice akutně (na úrovni mentální i fyzické) během a nějaký čas po prvním koitu. Viděl jsem u takových případů, že *Staphysagria* 30 přinesla nevýslovnou úlevu.“ (4) *Staphysagria* je lékem první volby pro „líbánkovou cystitidu“. Pohlavní styk může být pro ženy bolestivý pro velkou citlivost genitálií.

Nemoci z: potlačené zloby, vzteku, romantického smutku, ponížení, chirurgických incizí, prvního pohlavního styku, koitu, sexuálních excesů, masturbace.

Staphysagria je lék, na který je třeba myslet při špatných výsledcích po chirurgických zákrocích. Je to lék první pomoci pro řezné rány nožem nebo skalpelem, „rány způsobené řeznými nástroji.“ Používá se jako **akutní lék po chirurgických zákrocích**. S úspěchem se využívá pro léčení bolestí po episiotomii, fantómových bolestí, nebo velmi bolestivých chirurgických incizích. **Kolika** naznačuje použití léku *Staphysagria*.

Staphysagria může také mít stížnosti následující po **roztažení sfinkterů**. Mezi příčinami může být sigmoideoskopie, vaginální dilatace, první styk atd.

Obecné symptomy

Tělesná teplota není směrodatná - mohou být zimomřiví anebo průměrně nebo dobře snášejí chlad, ačkoli Clarke uvádí, že jsou zimomřiví.

Slabost celého těla, zvláště kolen, při chůzi. Bolesti v kostech. Svědění.

Pocity: Kožní výrůstky jsou bolestivé, jako by byly plné nervů, ale mohou být také nebolestivé. Necitlivost. Bolesti vystřelující, bodavé, pálivé.

Výrůstky: Polypy, bradavice, kondylomata, artritické uzly.

Neurologicky: záškuby a chorea.

Zhoršení: z mentálních afekcí, zloby, romantického smutku, ponížení, tabáku, koitu, masturbace, sexuálních excesů, odpoledního spánku, lehkého doteku. Zhoršení, pokud je mysl ponechána, aby se zaobírala sexuálními objekty.

Zlepšení: po snídani, ze silného stisku, teplem.

Lokální symptomy

Hlava: Bolesti hlavy z potlačené zlosti. Bolesti hlavy ze smutku (*Ign, Nat-m, Staph*). **Pocit, jako by hlava byla dřevěný špalek**, jako hutný, tuhý míč uvnitř zvláště v oblasti čela a týlu. Bolesti hlavy po koitu nebo masturbaci. Tupý pocit v hlavě a ztráta paměti, zvláště po sexuálních excesech. Alopecia ze smutku (*Phosphoric acid, Ign., Staph.*).

Oči: Ječná zrna na víčkách, která přetrvávají po dlouhou dobu. Ječná zrna jsou dobrým symptomem pro potvrzení indikace. Indurace může přetrvávat měsíce. Výrůstky nebo nádory na očních víčkách. Blefaritis. Oči mohou pálit s pocitem suchosti, ačkoli jsou vlhké. *Staphysagria* může být indikovaná po chirurgických očních výkonech. (Pro úder do oka *Arnica. Aconit* se může dát na počínající šok po poranění oka. Na poranění očního bulbu - *Symphytum*. Na poranění v periorbitální oblasti: *Ledum* nebo *Arnica*.)

Ústa: Slabost zubů. Bolesti zubů - horšící se vdechováním studeného vzduchu, pitím chladných nápojů, lehkým dotykem. Bolest zubů se zlepšuje silným tlakem nebo silným skousnutím. Zuby se sklonem k černání, měkké, drolivé, snadno se rozpadající. Oslabení zubů během těhotenství. V ústech se mohou hromadit hleny. Dásně mohou být oteklé, krvácející, retrahované, křehké. Aftózní vředy.

Krk: Zvětšené uzliny, zvětšené tonzily.

Žaludek: Touha po sladkostech (2), mléku, chlebu, tabáku. Averse k mléku (3), většinou malá žízeň. Mořská nemoc, nauzea a zvracení v těhotenství (Teste). Vlčí hlad, dokonce po jídle. Kolika po zlosti nebo po pití studené vody nebo z minimálního množství jídla nebo pití.

Břicho: svíravá bolest, kolika, plynatost bez odchodu větrů.

Rektum: Bolestivé hemoroidy zvláště po potlačené zlosti. Citlivé vřidky v okolí rekta. Hojící se tkáň nebo kondylomata bolestivá tak, že nesnese dotek. Flatulence.

Urogenitální systém: Staphysagria má afinitu k urogenitálnímu systému. U obou pohlaví jsou charakteristické píchavé, pálivé, bodavé, vystřelující bolesti. **Kondylomata na genitáliích**, zvláště pokud jsou bolestivá. Výrůstky měkké, vlhké a odporné, lokalizované v okolí glans penis. Granulární vegetace v pochvě. „Bolestivá citlivost sexuálních orgánů, zvláště v sedě.“ (4)

Ženy: libánková cystitida. „Neustálé nucení na močení u mladých vdaných žen.“ Ženy, u kterých se vyvine cystitida pokaždé, když mají pohlavní styk, nebo zvláště po období abstinence, bývají Staphysagria. Pálení v uretře mimo močení patří mezi zvláštní klíčové symptomy cystitidy. Časté nucení na močení, syndrom dráždivého měchýře, prolaps močového měchýře, cystokéla to všechno patří do obrazu tohoto léku.

Muži: Impotence, zvláště po sexuálních excesech. Zvýšená touha, bolestivé noční erekce. Zvětšená prostata. Muži Staphysagria si mohou stěžovat na záněty prostaty, nádory varlat, zánět nebo atrofii varlat. Při zánětu prostaty se bolest šíří od konečníku podél uretry. Nakonec se mohou **zhoršovat po koitu** nebo masturbaci po sexuálních výronech, které vyvolávají slabost (*Calc., skupina Kalia, Sil.*).

Hrudník: Chronický málo intenzivní kašel z potlačené zlosti, potlačených emocí. Nesmělý kašel (*Tub*).

Žáda a končetiny: Hahnemanovy zkoušky léku Staphysagria vedly k revmatickým symptomům, a Tylerová (5) jej úspěšně používala pro pacienty s revmatickými obtížemi. Dna, artritické uzly, bolesti v dolní části zad (zhoršené v noci a ráno), píchavé bolesti v kloubech. Může být postižený pravý ramenní kloub s pocitem vykloubení. Ztuhlé klouby, pocit únavy. Necitlivost ve špičkách prstů.

Kůže: Erupce na zadní části hlavy, za ušima, léze pokryté stroupky. Důležitý lék na psoriázu, zvláště u dětí. Hlavní lék pro **psoriázu ze smutku nebo ponížení**. Trpí ponížením, a pak dostanou psoriázu. Kůže pacientů Staphysagria má sklon k tomu, aby nebyla zdravá hnisavé boláky, rány se hojí pomalu. Vlhké, svědivé erupce, ekzém, herpes, pálicí po rozškrábání. Mohou mít bradavice, nádory nebo Bartholiniho cysty (*Sil, Staph, Thuya*).

Spánek: Bezesné noci, ospalost po celý den. Mohou několikrát za noc masturbovat, aby usnuli. Klíčový symptom: zhoršení po odpolední siestě (*Pulsatilla, Staphysagria*). Ospalost po jídle.

Pocení: výrazné, se zápachem zkažených vajec.

Colocynth., Causticum a Thuya jsou komplementární ke *Staphysagrii*. Po podání léku Staphysagria se pacient může posunout k *Nux vomica*, tak jak se externalizuje potlačená zloba.

Symptomy potvrzující indikaci

Výčitky následující po hněvu. Zhoršení po jakékoli konfrontaci.

Snadno potlačená zlost.

Neumí mluvit nebo vystupovat za sebe. Přejímají na sebe pocit viny za věci. Cítí se provinile.

Nemoci z romantického smutku.
Mluví sami k sobě. Píší poezii.
Bolesti hlavy v oblasti čela a týlu. Tupost mysli s bolestí hlavy.
Pocit dřevěného špalíku v hlavě.
Opakované ječné zrno nebo ječná zrna v anamnéze.
Močové infekce. Líbánková cystitida. Kondylomata.
Touha po tabáku.
Velká sexuální žádostivost.
Masturbace (nemusí masturbovat, abyste podali Staph.).

Naše kazuistiky

Lachesis

MUDr. Pavla Hrdličková, Praha

„Značná sbírka neúspěšných případů, které se mi během dlouholeté praxe podařilo nashromáždit, na mě zapůsobila mnohem silněji, než všechny úspěchy dohromady.“ C. G. Jung

Myslím, že v upřímné snaze pomoci homeopatii, aby se prosadila, zapomínáme na některá rizika, která s sebou léčba může přinášet. Nemám na mysli jenom podávání vysokých potencií při nedostatečné znalosti léku nebo pacienta, ale i neuvážené a opakované podávání nižších ředění. Homeopatickým lékem můžeme patologii nejenom vyléčit, ale také ji potlačit do hlubších vrstev.

Byl to jeden z mých prvních případů, třicetiletá rehabilitační pracovnice Dana, která trpěla úpornou urtikárií. Poprvé se její obtíže objevily v květnu r.1990 při jízdě autem. Na těle, nejvíce v pase jí naskákaly svědivé splývající pupence. Do druhého dne spontánně ustoupily, ale za týden, opět v autě, se výsev opakoval, a pak již byla urtika téměř stále. Kdekoliv na kůži se objevovalo přechodné zčervenání, doprovázené otokem, v centru někdy s vyblednutím. Během několika hodin ustoupilo, aby se objevilo jinde. Léto Dana charakterizovala slovy „na blázinec“, měla pocit, jako by jí hodil do mraveniště. Když jí bylo nejhůř, ulevila ledová sprcha. Brala vysoké dávky kortikoidů, i injekčních, antihistaminika a mnohé jiné léky. V zimě se stav zlepšil, ale v létě se opět rozvinul do plné síly. Na obtíže neměla vliv strava, teplota prostředí, menstruační cyklus, psychický stav ani jiné modalitty. Další jaro, kdy se zase urtika začala ozývat silněji, jsme se dohodly, že zkusíme homeopatii. Nebylo to

jednoduché. Přestože jsem nad Daninými materiály strávila hodiny a stále jsem je doplňovala, nemohla jsem se rozhodnout pro její konstituční lék. Jediné, co se přímo nabízelo, byla Apis mellifica. A tak jsem zcela v souladu s tím, co nás učili na francouzském homeopatickém kurzu, podala Apis D6 v kapkách. Pak bylo léto, a Dana odjela se svým čtyřletým synkem na chalupu.

V říjnu přišla s bolestmi v krku, ale šlo jen o lehčí zánět nosohltanu, který nevyžadoval prakticky žádnou léčbu. Říkala, že na jaře, když se jí začala objevovat urtika, vzala kapky Apis, svědění ustoupilo, a když je po půl hodině vzala podruhé, urtika zmizela a už se celé léto neobjevila. Ani pupínek!! Homeopatie předčila má veškerá očekávání! Připadalo mi to naprosto skvělé, jen ten neznámý konstituční lék mi stále vrtal hlavou. Netrefila jsem se snad s Apis do konstituce? Vždyť Dana stále něco kutí, plete, šije, peče m e d o v é perníčky pro široký okruh známých. A trochu i vypadá jako včela. Je silnější v těle, má krátké tmavé vlasy a velké kulaté oči.

Před vánoci jsem byla u Dany na návštěvě. Během mé návštěvy jí naráz stoupla teplota na 38,5, byla celá červená, měla suché sliznice a zimnici. Jinak byl objektivní nález negativní. Napadlo by vás něco jiného než Belladona? Druhý den mi Dana volala, že Belladona na ni působí asi jako Acylpyrin. Na několik hodin jí sníží horečku, ale ta pak zase stoupne. Poradila jsem jí, ať už Belladonu nebere. Při léčbě klasickými léky (Paracetamol) teplota přetrvávala několik dní. Pak byl vánoce a Dana v mé nepřítomnosti přešla do péče závodního lékaře, který jí předepsal antibiotika. Po dobrání byl na snímku plic nejasný nález a antibiotická léčba se opakovala. V tuto chvíli zřejmě opakované homeopatické i alopatické potlačování překročilo únosnou mez. Dana byla stále unavená, stěžovala si na různé bolesti, měla zvýšené teploty a dušnost i při menší námaze. Absolvovala mnoho odborných vyšetření i laboratorních testů, které se však nijak výrazně neodchylovaly od normy. Bylo vysloveno dokonce podezření na tuberkulózu, které se naštěstí nepotvrdilo. Přišla ke mně ještě několikrát, zpravit mě o postupu nemoci a léčby, nebo jen na kus řeči. Ten „kus“ býval někdy pořádný, její syn, který dobře věděl, že nějaké „mami pojd' už“ nepomáhá, to někdy řešil otevřením dveří do čekárny. Dana se léčila s gynekologickým zánětem, močovou infekcí a opět pro dušnost s teplotami. Teprve když přešla do péče jiných kolegů, uvědomila jsem si, že nemoc může vyléčit zas jen homeopatie. Také jak jsem Danu lépe poznávala, a jak postupovala nemoc, začaly se objevovat některé rysy odpovídající typu Lachesis. Na tento lék mě mimo jiné přivedla věta z Pulfordova Klíče k homeopatické materii medicie, kde se v kapitole Lachesis píše:„...ačkoliv se zdálo, že Belladona byla indikována, případ se změnil ve zhoubný (rozuměj vleký)“. Abych se vyvarovala dalších chyb a protože jsem si nebyla stále úplně jista, pozvala jsem nemocnou na schůzku homeopatů, kde jsme se na tomto léku také shodli. Nebudu vás vyčerpávat výčtem jednotlivých symptomů. Odpovídají léku, přestože není vyjádřena levostrannost příznaků ani nesnášenlivost těsného kolem krku. Ale někdy je třeba se oprostít od naučených schémat, přestože to bývá těžké.

Další léčba byla také těžká. Dana byla v pracovní neschopnosti téměř rok, a dostala, víceméně z rozpaků, invalidní důchod, takže ztratila motivaci k vyléčení. Mimoto brala spoustu jiných léků a bála se reverzních příznaků. Dalo mi dost práce ji přesvědčit, aby brala Lachesis v LM potenci.

Po dvou měsících léčby si Dana stále stěžovala na dušnost a únavu, ale svůj zdravotní stav hodnotila jako o 80% lepší. Nyní po půl roce má sice ještě nějaké obtíže, ale již uvažuje o druhém dítěti.

Příběh o zodpovědnosti, vině a pádech z výšek

MUDr. Miroslav Ilgner , Praha

Se 74letou nemocnou jsem se seznámil na orthopedické klinice, kdy se po úspěšné náhradě levého kyčelního kloubu dostavily hluboké deprese s pasivitou, odmítáním potravy, odmítáním rehabilitace, nezájmem o cokoliv. Již předtím byla sledována psychiatrem pro v.s. maniodepresivní symptom se sebevražednými úvahami, zhoršováním na podzim, senzitivními autoakusacemi, pocity viny, brzkým probouzením. Ordinovaná psychofarmaka bez efektu. Na operované končetině byly známky zánětu hlubokých žil.

U nemocné velmi utrápeného vzhledu, která při prvním vyšetření málo komunikovala a plakala, se deprese vyvíjely od 50 let. Tehdy, jak jsem pak později doplnil údaje i od dcery nemocné, byla velmi dobrá atraktivní herečka s brilantními výkony v divadle, obletovaná mnoha nápadníky, byla středem pozornosti. Provádala se za muže, který byl politicky angažovaný, pronásledovaný tehdejšími režimem a poté uvězněný. Musela se přestěhovat do nuzných poměrů, žít v malé chalupě v lese, navléknou holinky do bláta „neb takový byl život“. Sama nemohla najít práci, měla 2 malé děti a navíc se hrozně bála, aby jí nevyslýchali, aby něco nevyzradila, neboť hodně věděla o politické činnosti manžela. V té době se jí věnoval jeden z jejich bývalých obdivovatelů, dokonce se mu podařilo pro ni nalézt zaměstnání. Pociťovala k němu velkou vděčnost a zároveň si uvědomovala svou povinnost vůči vězněnému manželovi. Tento pro ni neřešitelný rozpor vyřešila sebevraždou (medikamenty, pád ze skal v Šárce), po níž byla přechodně ochrnutá. V dalších letech již trvaly deprese, že se nezachovala správně, neustále se obviňovala. S dětmi se hodně učila, manžel se pak vrátil z vězení, nakonec se jim podařilo i získat místnost v jejich zabaveném domě a v den nastěhování do tohoto bytu manžel zemřel. Celý život usilovali, aby se děti dostaly do zahraničí, a když se jí skutečně podařilo, že obě děti emigrovaly, byla to pro ni další tragedie -byla sama, děsila se každé pošty, která přicházela, obávala se další rány osudu, neměla potřebu žít. Dále se obviňovala, že synovo zaměstnání v cizině nebylo na úrovni, že on

měl větší schopnosti, než byla realita. Když jí její švagrová vytkla, že její dcera „nebyla dost čistá“, a proto opustila vlast, na 9 let s ní přerušila veškeré styky. Když pak švagrové zemřel manžel, začala se o ni starat, ale bylo to pro ni čím dál větší břímě, švagrová to ani nedoceňovala, a tak o ni přestala pečovat, což jí do dneška mrzí. Byla vyšetřována pro bušení srdce, nic vážného nenalezeno, dále mívala bolesti kloubů a kostí, více v noci. Má ráda léto. Dcera o jejich depresích prakticky nevěděla, nemocná „ji nechtěla zatěžovat“. V týdnech před operací ji navštěvovali jehovisté, vyslechla je, chodili k ní dost často, nakonec se začala bát, slovo ďábel jí nahánělo hrůzu a poprosila je, aby ji nenavštěvovali. Miluje hudbu, kostely, koncerty v nich, docházela na „třetí universitu“.

Celým případem se táhnou dvě hlavní limie :

1) „ohromný pocit zodpovědnosti se sebeobviňováním, když povinnosti nedostála.

2) jde o střídání pobytů na výsluní s pády do tmy. Vzpomeňme, jak doslova z prken, která znamenají svět, upadne do bláta s holinkami, získání bytu je provázeno smrtí manžela, vytoužená emigrace dětí je provázena ztrátou smyslu života, úspěšná operace je následována přáním zemřít po ní.

Lék již cítím, přesto repertorisuji :

Mind, Remorse 71

Anxiety, conscience, of
(as if guilty of a crime) 6

Delusions, neglected his duty 30

Mysl, Výčitky svědomí 80

Úzkost, svědomí
(jako pocit viny za zločin) 77

Bludy, zanedbal své povinnosti 16

Death, desires 17

convalescence, during 17

Industrious 56

Generalites, Autumn 1344

Smrt, chce 60

reconvalescence, během 60

Pracovitý 54

Generalie, Podzim 1212

Ještě před repertorizací jsem zvažoval i *Lachesis* (levostrannost, postižení zánětem žil, ranní brzké probouzení, bušení srdce, náboženské sklony), ta idea příběhu je však zřejmá: nemocná zářila ve všem, měla úspěchy a pak se její život hroutil a měnil v popel. Jde o střet vnitřní morálky se skutečným světem,

jde o podobnost se zašpiněným zlatem.

26.10. 93 podáno *Aurum* LM VI denně I gl.

29.10. 93 mne vítá úsměvem, sděluje, že si pochutnala na obědě (předtím nejedla), sháněla se po dceři (předtím o ni nestála), je ráda, že si se mnou může povídat.

2.11. 93 začala číst knížku o komikovi V. Menšíkovi, sděluje, že hodlá sama napsat knížku svých vzpomínek. Lék vysazují. Objevily se její bolesti v ramenních kloubech, přechodně se zhoršil nález zánětu žil levé dolní končetiny. Po 14ti dnech další ataka deprese s pasivitou, pláčem, odmítáním rehabilitace. Po dvou globulích *Aurum* LM VI úprava vitality. Propuštěna do domácího ošetřování jako elegantní usměvavá paní. Dcera poté odjela do ciziny a zanechala matku samotnou. Psychiatrická medikace snižována, sama si i vysazuje, užívá Lexaurin lx denně. Soběstačná, vaří, vyšívá, pečuje o zahradu (srpen 94), byla i na koncertě v kostele, pořád si pouští hudbu a moc jí těší, když jí lidé říkají, že v těch obarvených vlasech vypadá dobře.

Má zkušenost s repertorizačním počítačovým programem

Mgr. Jiří Čehovský

Měl jsem nějakou dobu možnost používat anglický program ATAMREP. Je postaven čistě na tradiční repertorizační práci s textem Kentova Repertoria. Nemá příliš mnoho funkcí. Není možné do něj zapisovat přímo anamnézu, ta musí být (je tomu tak ostatně u většiny zahraničních, mnohem větších programů) zaznamenána na papír a odtud teprve mohou být brána fakta k repertorizaci. Nicméně je Atamrep, přestože se již jedná o program asi pět let starý, stále hojně používán - při svých pražských přednáškách ho předváděl i Dr. Malcolm z Faculty of Homoeopathy. Původně jsem chápal použití počítače jako jistou úlitbu technickému pokroku, myslel jsem si, že nepřináší nic nového. Měl jsem též na paměti varování současných předních světových homeopatů: „Pozor na počítačovou repertorizaci! Rutinní použití léku, který vám vyjde nejvýše, není správné. Stejně nakonec dojde na materii mediku. Počítačová repertorizace je jen další pomůcka.“ Ale zjistil jsem, že je to pomůcka velmi účinná a dávající zcela nové, před tím neexistující možnosti. A to ani nemluvíme o rychlosti.

Především je při práci s počítačem možno využít i velkých rubrik. Při práci s knihou nepřináší symptom jako třeba *epistaxe* žádnou možnost vyhodnocení, jelikož obsahuje přes dvě stě léků. Nikdo nebude tyto léky rukou vypisovat. Při knižní repertorizaci tato rubrika slouží maximálně k tomu, abychom si ověřili,

zda lék, na který už existuje podezření, pod tímto symptomem také je. Počítači však nedělá žádnou námahu podat okamžitý statistický přehled pořadí opakujících se léků ve velkých rubrikách. Přitom v Repertoriu je těchto velkých rubrik velké množství a navíc, budme k sobě upřímní, pacient většinou vypovídá o svých potížích tak, že jsme k použití velkých rubrik přímo tlačeni. K malým rubrikám, které lze vypisovat ručně, se dostaneme většinou až po pracném stanovení často dosti vážných detailů.

Další výhodou je okamžitý přehled. Již na začátku interview je možné, po zaznamenání jen několika symptomů, udělat okamžitý momentální pohled na pořadí „podezřelých léků“. Kdykoliv během vyšetření si můžeme zjistit, jaké léky přicházejí nejvíce v úvahu. A to ve vteřině.

Atamrep má také funkci, umožňující přidat číselnou hodnotu určitému symptomu, což přichází v úvahu zejména tehdy, kdy o daném symptomu pacient spontánně vypovídá, nebo je zvláště pro pacienta charakteristický. Hodnota je přidána všem lékům, které symptom obsahují. To také není s knihou možné. A je pozoruhodné, že toto „přidání hodnoty“ často pořádně zamíchá s výsledným pořadím léků.

Program umožňuje repertorizaci osmnácti významných symptomů, což je obrovské množství, daleko převyšující možnosti práce s knihou.

Program silně omezuje důsledky předpojatosti při vyšetření. V praxi se dost často stane, že máme o nemocném určitou představu a celé vyšetření tomu nevědomě přizpůsobujeme např. tím, že přehlédneme některé jiné léky v Repertoriu. Počítač je při vyhodnocování objektivní, a tak nás často překvapí výsledkem, který bychom vůbec nečekali! A když pak výsledek porovnáme s materií medikou, musíme dát za pravdu jemu.

Takových novinek přináší repertorizační program celou řadu a tak neznamená jen urychlení nebo zjednodušení práce s textem knihy. Otevírá úplně nové obzory. Navrhne správný lék i tam, kde bychom na něj jinak nepřišli.

Oznámení

Ve dnech 25. února až 2. března 1995 probíhá homeopatické vzdělávání v Kroměříži podle Rakouské společnosti pro homeopatii - INTENSIVNÍ KURZY I, II, III a IV.

Termín uzávěrky je 31. 1. 1995. Informace podávají MUDr. Pavel Běleš, tel. 02/774160 a MUDr. Josef Kreml, Fügnerova 872/17, Kroměříž 767 01, tel.: 0634/24456, 0634/23717.

Přihlášky přijímá MUDr. Josef Kreml.

Pokračování přednášek londýnské Homeopatické fakulty na téma holistická homeopatie proběhne od 11. května do 16. května 95 v Praze. Účast přislíbili opět Dr. English, člen předsednictva Fakulty a Dr. Malcolm, lékař z edinburské

homeopatické nemocnice. Hlavní témata budou: rozbor případů zaznamenaných na videu, zkušenosti lékařů, praktikujících klasickou homeopatickou léčbu, nové poznatky o materii medicæ. Kurz bude vhodný jak pro účastníky tohoto kurzu v r. 94, tak i pro nové zájemce. Lékaři obdrží certifikát Homeopatické fakulty. *Zájemci jsou tímto vybidnuti, aby poslali předběžnou přihlášku co nejdříve na adresu nakladatelství ALTERNATIVA, aby mohla být s předstihem podle počtu zájemců určena přesná koncepce (event. práce ve skupinách atp.) a místo konání. Detailní instrukce budou rozeslány včas individuálně na základě předběžné přihlášky. Cena šestidenního kurzu 3000 Kč.*

KENT

Diagnostický homeopatický program v českém jazyce

Program je založen na práci s údaji osvědčeného Repertoria od J.T.Kenta, stejně jako desítky jiných zahraničních homeopatických programů. **Poskytuje však navíc:**

Spojení s pojišťovnou
Možnost zápisu anamnézy přímo do programu

- * Rychlá orientace v případě.
- * Více než 20 000 symptomů a více než 600 léků
- * Vyhodnocení velkého množství symptomů najednou
- * **Okamžité stanovení vhodných léků**
- * Možnost snížení hodnoty polychrestů
- * Možnost určit rychle a přesně lék jak podle celkové anamnézy, tak i jen na lokální patologii
- * Možnost přidání hodnoty určitému významnému symptomu
- * Jednoduché ovládání

Oproti knize byl text českého překladu výrazně upraven
Návaznost na další medicínské programy fy Medisoft
Program vytváří softwarová firma s velkou zkušeností v tvorbě programů pro zdravotnictví

Jako jediný program bude v krátké době doplněn dodatky s komputerovou verzí českých překladů Materií medik od J.T.Kenta, A. Pulforda a O. Boericka

1300 stran Repertoria a brzy i 2000 stran Materie mediky v jednom počítači

Cena 12000 Kč. Po zaslání předběžné písemné objednávky na adresu nakladatelství obdržíte na dobírku demoverzi v ceně 100 Kč. K dodání koncem roku 94.

Nabídka literatury

Jiří Čehovský

Víc než léčba - homeopatie

Patnáct let vlastních praktických zkušeností s klasickou homeopatií. Historie oboru, metoda klasické homeopatické léčby, pojetí zdraví a nemoci. S jakými myšlenkovými systémy homeopatie souvisí. Obecné sociální a filozofické otázky spojené s homeopatickou praxí. Postavení jednotlivých konstitučních typů ve společnosti. Role pacienta. Stav homeopatie ve světě a zejména u nás. Co brání vítězství homeopatie v medicíně. 170 str. 69 Kč. Vyjde v listopadu 94.

Peter Chappell

Homeopatická samoléčba

Přehledná příručka pro začátečníky stejně jako pokročilé. Umožňuje předepsat konstituční lék na základě poměrně malého počtu údajů, převážně podle klíčových symptomů myslí. Tyto symptomy jsou vybrány tak, aby nedocházelo k záměně s jinými. Připojeno stručné repertorium patologických symptomů. Popis léků a metody léčby. 230 str. 98 Kč. Vyjde v únoru 95.

William a Oscar Boericke

Homeopatická Materia Medica s Repertoriem

Kniha dvou amerických lékařů je jednou ze světově nejužívanějších v současné homeopatické praxi. Obsahuje popis téměř osmi set léků. Jedná se o popis stručný a výstižný, zahrnující všechny podstatné znaky léků a umožňující stanovení konstitučního léku. V téměř svazku je připojeno přehledné Repertorium. Určeno pro rychlou orientaci v případě. Umožňuje ve větší míře vyhledat lék i na základě alopatické diagnózy. Teprve kombinací Materií medik od Kenta, Pulforda a Boericke lze často dojít ke správnému výsledku. Kent je určen ke studiu léků, Boericke ke klinické praxi. 1000 str. Cena 800 Kč. Pevná vazba. Vyjde v dubnu 1995.

A. Pulford:
Klíč k homeopatické materii medicie

236 str., 260 Kč, pevná vazba

J.T. Kent
Repertorium homeopatické materie mediky

1300 str., 1200 Kč, pevná vazba

J.T. Kent
Přednášky na téma homeopatická materie medika

963 str. 750 Kč, pevná vazba

Tyto poslední tři publikace (Pulford, Kent) jsou rozebrány, ale jelikož zájem o ně trvá, je plánován dotisk v roce 95. Počet výtisků bude značně omezený, a proto je dobré zaslat objednávku co nejdříve. Ceny všech odborných publikací jsou při zasílání silně zvýhodněny oproti cenám u knihkupců.

Počítačový repertorizační program HOMPATH (v anglickém jazyce)

Dvacet devět repertorií v jednom programu. Kent, Boericke, Phatak, Boger, Boenninghausen a další. Tento známý a osvědčený počítačový program indického původu je rozšířen po celém světě, od Evropy po Ameriku. Patří mezi velké programy. Mnoho funkcí. K dodání koncem tohoto roku. Cena 22 000 Kč. Na základě předběžné objednávky bude zaslána na dobírku demoverze v ceně 100 Kč.

Objednávku uskutečníte korespondenčním lístkem nebo dopisem, v němž uvedete svou adresu a názvy publikací. Adresujte: Nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5. Knihy lze objednat i telefonicky na č. 02/592301 l. 205 nebo faxem na č. 4025961. Obdržíte poštu na dobírku ihned po vytištění.